

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథములు.

ఆచార్య సూక్తి ముక్తావళి.	2—8—0
నిత్యానుసంధానం టీకాతాత్పర్యసహితం.	2—4—0
డిటో మూలం.	0—8—0
డిటో టీకా.	1—2—0
తత్వత్రయం టీకాతాత్పర్యం.	1—5—0
ముదలాయిరం.	0—12—0
తిరు వాయ్ముడి	0—12—0
పెరియతిరుముడివ్యాఖ్యానము.	5—0—0
అరుంబదలివిళక్కముతో.	
నాలాయిరదివ్యప్రబంధము.	2—8—0
అష్టాదశ రహస్యములు.	1—4—0
ద్వాదశ రహస్యములు.	0—10—0
పెద్దస్తోత్ర పాఠములు (78)	1—0—0
చిన్నస్తోత్ర పాఠములు. (44)	0—4—0
శ్రీయాశంధారుస్తోత్రము	0—6—0
ప్రతిపద టీకాతాత్పర్యం	
శ్రీయాశంధారు స్తోత్రవ్యాఖ్యానం.	0—6—0
గద్య తయం వ్యాఖ్యానము.	0—10—0
అష్టశ్లోకి వ్యాఖ్యానము.	0—2—0
తిరుప్పల్లందు ప్రతిపద టీకాతాత్పర్యం.	0—2—6
108 దివ్యతిరుపతులవైభవం.	0—3—0
ముకుందమాల తాత్పర్యం.	0—2—0
యతిరాజవింశతి వ్యాఖ్యానము.	0—3—0
శ్రీవిష్ణు సహస్రనామములు.	0—4—0
శ్రీభగవద్గీత శ్రీమద్రామానుజాచార్యులవారి భాష్యముననుసరించిన తెనుగున ప్రతిపద టీకాతాత్పర్యం.	1—4—0
గత్సర్వోశం ప్రతిపద టీకాతాత్పర్యం.	0—2—0
ముదలం.	0—4—0

పీఠిక.

శ్రీవైష్ణవ విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతమునుగుఱించిన గ్రంథములాంధ్రమునందంతగ గానరావు సంస్కృతభాషయందున్ననునవి జననామాన్యమునకు దురవగాహములగుటవలన నీమతమునకలజనులకు తెలియఁబడుచుండలేదు. మనయాంధ్రభాషకన్న ద్రావిడభాషయందు, బెక్కగ్రంథములు వ్రాయబడియున్నవి. ఏభాషయందెట్ల గ్రంథములున్నను మనయాంధ్రభాషయందు లేమింజేసియితరభాషా పరిచయము లేనివారి యుపయోగానికై యీగ్రంథమాంగ్లేయభాషయందీ యాంధ్రీరింపఁబడినది. ఈమతసిద్ధాంతములను పాశ్చాత్యులకుఁ దెలుపవలెనని దివ్యజ్ఞానసముజాద్యక్షులగు కర్నల్ ఆల్ఫ్రెట్టు దొరగారికోరికమీద శ్రీనూకనచామూరి భాష్యాచార్యులను మహాపండితులొకఁడు ప్రశ్నోత్తరరూపముగనుండిన నెల్లవారికిఁజక్కగ పుభాగముగనుననుసమన్వేషముతో మొట్టమొదట నీగ్రంథమును నాంగ్లేయభాషయందు విరచించిరి. చెంగల్పట్టు మండలములోని శ్రీపెరుంబూసూరియందు శ్రీశ-౧౮౩౫వ సంవత్సరమున జన్మించిరి పిరు శ్రీరామానుజాచార్యుల వారితోఁబుట్టువుకొమారుడగు వరదవిష్ణుమిశ్రుసికి-౨౮గవతరమున జేరినవారు. వీరుయజుర్వేదమును బాల్యమునందే యభ్యసించిరి. తదనంతరము విద్వాన్ గోపాలాచార్యులవారి వద్దను, మైసూరుసంస్థానమునందు పండితులుగనుండిఞ్ఞాతినొందిన అనందాశ్వాసవద్దను పృస్తుత శృంగేరిపీఠాధిపతుల తండ్రిగారగు రామశాస్త్రిగారివద్దను న్యాయశాస్త్రము మొదలగునవి నభ్యసించుచు చెన్నపురి యందు చంద్రనారాయణ భట్టాచార్యులవారి శిష్యులగు బుల్లి జగన్నాథశాస్త్రిగారివద్ద న్యాయశాస్త్ర సంబంధములగు గదాధరకృత గ్రంథములఁ బఠించి ముగించిరి. అటపిమ్మట (అనగా) యిరువదినాల్గవయేట కాంచీనగరమునకుఁ బోయి శ్రీరంగరామానుజులను యతీశ్వరులవద్ద వేదాంత విద్యాభ్యాసమునకు దొరకొని యద్వైత విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతముఁ జక్కగ నేర్చుకొనిరి. ౧౮౮౦ సంవత్సరమునం దీయతీశ్వరుల నకు సమీపమునందున్న తిరువెద్దిపురమునకు విజయ (అపరిమి

ప్యాచార్యులవారు గూడ వచ్చియుండగ ఆయన శ్వరులొకనాడు పూర్వాచారపరాయణులును శుద్ధశ్రోత్రియులునుగువైష్ణవులనేకులయెదుట తీర్థవినియోగకాలమునందు మొదటనీయగ వాటిద్యుతపడి ఇదియేమి? తాకికునికట్టిసన్నాము జరుగవచ్చునాయని సంశయపడుచుండగ వారః సుగాంచియాయతీశ్వరులు “మీ రీభాష్యాచార్యులవారెవరనుకొన్నారు వరదగురువులవారిసంతతిలోనివారు మీనినేను రెండవ శ్రీరామానుజాచార్యులనుగ భావించుచున్నాను” అనిపలికిరట. గురువువారి యాజ్ఞప్రకారము భాష్యాచార్యులవారు శ్రీవేదాంతాచార్యకృతమగు రహస్యత్రయసారమునకు వ్యాఖ్యవ్రాయనారంభించి పదునెనిమిది యధ్యాయములనుమాత్రము ముగించిరి. వీరిస్వభాషద్రావిడము. వీరుతాకికోద్యోగమునందున్నప్పుడే ఆంధ్రము, హిందీ, హిందూస్థాని కన్నడము, మళరాష్ట్రము బంగాళి, పారశీకము. అరబ్బి భాషలుమాత్రమే కాక రాజకీయభాషయగు నాంగ్లేయభాషంగూడసభ్యునిండిరి. వీరు ౧౮౭౦ సంవత్సరము మొదలుకొని కడప, బల్లారిమండలస్వాయత్త సంఘములందు న్యాయవాదిస్థైతిం నైకొనియుండిరి. ౧౮౮౬ వ సంవత్సరమునందు దివ్యజ్ఞానసమాజముందు బ్రవేశించిరి. ఆసమాజమునందున్నప్పుడే పిరీచిన్నగ్రంథమునువాసిరి ఆసమాజమునందుఁ బ్రవేశించినతరువాత వారిమతాభిప్రాయములు మఱిసవి. అందువల్లనే వీరు తమవీరికయందు “నేనీ గ్రంథమును శ్రీరామానుజాచార్యకృతములగు సంస్కృత గ్రంథములను వారిభాష్యమును ననుసరించి వ్రాసినీకాని నాయొక్కయ, నా సమాజములోనివారియొక్కయు నభిప్రాయము ననుసరించి యీ గ్రంథము వ్రాయలేదు అంతయిగాక విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునకు సంబంధములేనియితర సిద్ధాంత సంగతులనుమిశ్రియింపలేదు “అనివాసిరి. వీరుసాహిత్యకల్పాలిని, చంద్రరేఖ, ఆశోపాలంభ శాంతిస్తుతి వరవర్ణిని, వర్ణనమణిదర్శనము మొదలగుగ్రంథములురచించి ౧౮౮౯ సంవత్సరము నందు (తమ ౫౪ సం॥ నందు) దేహవియోగము గాంచిరి.

ఇట్టిమహావిద్వాంసులచేత వ్రాయబడిన యీ గ్రంథము కేవల
యథావయందుండటమే తద్భాషాపరిచితులుగా వారికే
గాని పూర్వాభాషాపరిచితులుగాని యందుప్రతిభ

యోగించనందున దీనినాంధ్రీకరింపఁదలంపుఁ గలిగినామిత్రులును ఇక్ష్వా
 డకొంతకాలము హిందూసాతశాలలో పృథానోపాధ్యాయులుగను త
 రువార నూజిచిడు శనివారపువేట సంస్థానసాతశాలలో సహాయోపా
 ధ్యాయులుగనుండిన శ్రీరాశ్యపల్లె- కొండలరాయఁడు గారు తాముజా
 డ్యపీడితులై స్వస్థత లేకుండియు శ్రమపడి దీనిం దెలిగించిరి వీరువిశిష్టా
 ద్వైతమతావలంబకు లై యుండియు తమసత్యసంధత మొదలగు సద్గుణ
 ములచేతనుసత్ప్రవర్తనములచేతను వీరువారను విచక్షిత లేకుండ యెల్ల
 మతములవారినేతను గౌరవించఁబడుచుండిరి. తమమిత్రులు తమకెట్టి
 హించియుద్యోగము లిప్పించెదనున్నను నిరాకరించితమసత్ప్రవర్తనము
 నకు భంగముకలుగుననియెంచి యుపాధ్యాయపదవి నాశించి ఎట్టిదెన్య
 స్థితిలోనున్ననుధనాశాపములుగాక నున్నదానితోనే సంతృప్తి నొందినా
 రాయణస్మరణ జేయుచు తమగంధనుచ్చపడకపూర్వమే జీవయాత్ర
 నుముగించిరి. అంతోపకారార్థమై తెలిగింపఁబడినయిట్టిగంధము వారి
 మరణాంతరము మూఁబడుటఁగాంచి యెట్లులైన దీని బ్రకటిరచిపు
 రుపార్థమునొందుటయును మిత్రధర్మమునుగాపాడదలంపి యచ్చొత్తిం
 చితని (అని మాడభూషి రంగచాన్యలవారు వ్రాసియున్నారు.)

పీఠిక.

(రెండవకూర్పు)

నామిశ్శులందఱు “ శ్రీవైష్ణవవిజ్ఞానైవత సిద్ధాంతసారసంగ్రహ ప్రశ్నోత్తరమాలిక ” యను గ్రంథమిప్పుడెచ్చటనుఁగానరాకున్నది. గాన మీరెట్లయిన యేతద్గ్రంథమును పదకి సంపాదించి యచ్చొత్తించవలసినదని ప్రోత్సహపరచినందున నదకు గ్రంథకర్తయవరో తెలియక చాలాశ్రమపడి తుదకెట్లునో భగవత్సంకల్పమువలన వారిని కనుగొంటిని. సదకు గ్రంథకర్తగారి సోదరులను మ॥ రా॥ శ్రీ రాళ్ళపల్లి నాగభూషణంగారివలన యేతద్గ్రంథము యొక్క వారసత్వపుహక్కున్నది, కాపీరైటు హక్కును ది 14-3-1915 తేదీని పొంది ఎటులయిన నచ్చొత్తింప వలయునని పేపరుధరలు జూన్లయియినను శ్రమపడిపూర్తిచేయించితిని చదువరులందలి గుణములను గ్రహించి దప్పులున్న మన్నించెదరుగాక యనిఁ గోరుచున్నాడను.

ఏలూరు.

ఇట్లు,
కర్తావేంకటరత్నము,
బుక్ బైల్డరు.

శ్రీరామానుజాయనమః.

శ్రీ వైష్ణవ

విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతసంగ్రహ

ప్రశ్నోత్తరమాలిక.

సమస్తములకుఁ బ్రాణము.

౧॥ శిష్యునిప్రశ్నము. ఆచార్యవర్యా! విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతము ను కృపచేసి నాకుబోధింపుడు. / ఉపదేశింపుడు.

ఆచార్యుని ఉత్తరము విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతము నైవవిశిష్టాద్వైతమని, వైష్ణవవిశిష్టాద్వైతమని రెండుశాఖలతోగూడి యుండును. నీకేదిబోధింపవలె.

౨ ప్ర॥ నాతండ్రిగారవలంబించిన మతశాఖను నాకుబోధింపుడు?

ఉ॥ శ్రీరామానుజాచార్యులవారిచే నుద్ధరింపబడిన వైష్ణవ విశిష్టాద్వైతమును మీతండ్రిగారవలంబించిరి.

౩ ప్ర॥ అట్లగుచో నైవవిశిష్టాద్వైత ము నేమి?

ఉ॥ అది శ్రీకంఠశివాచార్యులవారిచే బోధింపబడిన యొక నొక విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతము. ఈరెండుకీర్తన భేదమేమనగా శ్రీరామానుజాచార్య మతావలంబిలు వైష్ణవవిశిష్టాద్వైతములు దేవతలందరిలోను విష్ణుప్రాధాన్యము నంగీకరింతును. ఇదిగన నైవవిశిష్టాద్వైతము శివప్రాధాన్యమునంగీకరింతును.

౪ ప్ర॥ శ్రీరామానుజాచార్యులవారు?

ఉ॥ ఆయన అనంతుడను శేషునియొక్క యవతారము.

౫ ప్ర॥ ఆయన యెచ్చోటకవతరించిరి?

ఉ॥ ఆయన చెన్నపురంబునకుం బడిననర నిరుపదియాన మైత దూరమునున్న చెంగల్కుట్టుమండలము లోని భూతపురియని బిలువబడు శ్రీపెరుంబాధూరియందు కవతరించి.

(అవరిమి

దు వారియుప

౬ ప్ర॥ వారియవతార కాలమెద్ది?

ఉ॥ ఆయన కలియుగాది ౪౦౧౮ సంవత్సరమును పింగళనామ సంవత్సర చైత్రశుద్ధ పంచమి గురువారమున కర్కాటకలగ్నమున ఆర్ద్రాసింహుత్రమం దవతరించిరి. (క్రీస్తుశకము ౧౦౧౭).

౭ ప్ర॥ వారికుటుంబమునుగురించి నాకుఁ జెప్పఁడు?

ఉ॥ ఆయన ఆపస్తంబసూత్ర హరితసోమత్యులైన యజుర్వేది. ఆయన తండ్రిగారిపేరు కేశవసోమయాజి. ఆయన తల్లిగారిపేరు కాంతీమత్యదేవి.

౮ ప్ర॥ ఆయన శేషావతారముని చెప్పుటచే దానితాత్పర్యమేమి?

ఉ॥ శ్రీవాసుదేవాజ్ఞను తేసి శేషునియాత్మ ఆయన మానవశరీరమును నావేశించియుండునని దానిభావము. (శేషుఁడు మానవ శరీరధారణచేయుట.)

౯ ప్ర॥ అసంతుఁడను శేషుఁడు శ్రీరామానుజాచార్యులుగా నవతరించుటకుఁ గారణమేమి?

ఉ॥ నిజముగు (సత్యముగు) వేదాంతతత్వమును (చేతనుల నుజ్జ్వలింపజేయుటకై) బోధించుటకు.

౧౦ ప్ర॥ ఆయనయొక్కడ విద్యనభ్యసించిరి?

ఉ॥ ఉపనయనమైనతరువాత పదునేవసంవత్సరముదనుక ఆయన స్వగృహమందే విద్యనభ్యసించిరి. అప్పుడు ఆయనతండ్రిగారి మరణానంతరమున శ్రీపెరుంబూఁగూరినివిడిచి కాంచీనగరమునుబ్రవేశించిరి.

౧౧ ప్ర॥ ఆయనయెవరివలన విద్యనభ్యసించిరి?

ఉ॥ ఆయనకు పదునేవసంవత్సరము వచ్చుచుండునపుడు ఆయన తండ్రిగారు ఆయనకు వేదవేదాంగముల నుపదేశించిరి. ఇతఁడు గాంచీనగరమున విశేషవిద్యాశీర్షులుగల యాదవప్రకాశమిత్రుఁడను యతి దగ్గర (ఆయన) నానావిధములగు తత్వసిద్ధాంతములను జదివిరి.

౧౨ ప్ర॥ యాదవప్రకాశకు తేతత్వసిద్ధాంతమునవలంబించిరి?

ఉ॥ ఈయన మొదట శ్రీశంకరాచార్యులవారి మతావలంబకు నుండిరి గాని తరువాతను శంకరమతమునకు నిష్ఠద్యేదమగు నుండిన యద్వైతియయ్యెను. ఈయనయభిప్రాయములు శాస్త్రులచే సంగీకరింపబడవయ్యెను.

౧౩ ప్ర॥ ఆయన యేపైన గ్రంథములు వ్రాసెరా?

ఉ॥ శ్రీశంకరాచార్యులవారు వ్రాసినదానికంటె భిన్నముగా బ్రహ్మసూత్రములకు భాష్యమును విరచించిరి.

౧౪ ప్ర॥ శ్రీరామానుజాచార్యులవారు తమగురువు యొక్క యభిప్రాయముల నవలంబించినారా?

ఉ॥ లేదు.

౧౫ ప్ర॥ అట్లగు నేనితయన యెవరిమతసిద్ధాంతములనవలంబించిరి.

ఉ॥ ఆయన తనకుముందు పరంపరగావచ్చుచుండిన పూర్వాచార్యులచే నుపదేశింపఁబడిన విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతమునవలంబించిరి.

౧౬ ప్ర॥ వారలెవ్వరు?

ఉ॥ వారలెవ్వరనగా (౧) భగవద్భాష్యములు (౨) ద్రమిదాచార్యులు (౩) బ్రహ్మనంది (అనగాటంకాచార్యులు) (౪) గుహాదేవాచార్యులు (౫) ఆచార్యభానుచి (౬) ఆచార్యకపరి (౭) శ్రీనాథముని (౮) శ్రీయామునాచార్యులవారు.

౧౭ ప్ర॥ ఆయన యాదవప్రకాశకులనద్వైతవికొనియు వారి యొక్క మతాభిప్రాయములఁ దామేలయంగీకరింపకపోయిరి?

ఉ॥ ఏలయన యాదవప్రకాశక ప్రతిపాదితార్థములు శ్రుతులకును పూర్వాచార్యగ్రంథములకును విరుద్ధములై నట్లు గ్రహించిరి.

౧౮ ప్ర॥ దీనినిగవిపెట్టి యాయనయేమిచేసి?

ఉ॥ ఆయన యాదవప్రకాశకునితో నాడించి వారిసిద్ధాంతముని రాకరించి సరిపడక వారినివిడిచిపెట్టిరి.

౧౯ ప్ర॥ ఆయన యొక్కడకు నెవరియొద్దకువెల్లిరి?

ఉ॥ శ్రీరంగము (తరుచనాపల్లిమండలములో నది) నందు శ్రీయామునాచార్యులవారను వైష్ణవయతి విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతమును బోధించుచున్నందున నచ్చటికివిజయించెనది.

౨౦ ప్ర॥ యామునాచార్యులవారి మతసిద్ధాంతస్వభావమెట్టిది?

ఉ॥ ఆయన బోధాయన ద్రమిదాచార్యులువారిలకనుగుణ్యముగానుండు విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతమునుబోధించెను.

౨౧ ప్ర॥ శ్రీరామానుజాచార్యులువారు శ్రీరంగ (అవరిమి న పిమ్మట నేమిచేసిరి?

౨౨ వారియుప

ఉ॥ శ్రీయఃమునాచార్యులవారు పరమపదమునకు వేరచేసిరని దెలుసుకొనుటచేత వారిశిష్యులలోను త్తములైన పెరియనంబియనుమ హాపూర్ణాచార్యులను తమకును ప్రాసంగికరించి చెంగల్వట్టుకొని నాధురాంతకమునందు శ్రీరామానుజాచార్యులవారు వైష్ణవసద్భాంతము నుపదేశమును పొందిరి.

౧౧ ప్ర॥ దీనితరువాతవారేమిచేసిరి?

ఉ॥ వారుభయమును కాంచీపురంబునకువెళ్ళి యక్కడగురువుశిష్యునికి (శ్రీరామానుజాచార్యులవారికి) బోధాయనముపై మొదలగు వారి శేషములతోగూడ విశిష్టాద్వైతసద్భాంతమును ఉపదేశించెను.

౧౨ ప్ర॥ శ్రీరామానుజాచార్యులవారు గృహస్థులేనా?

ఉ॥ ఆయన వివాహము లేనుకొనిరిగాని ఆయనయొక్క పదుకెనిమిదవ యేటగృహ స్థశ్రమమునును విరమించియందు శ్రీదండనన్యాసమునుఁబుచ్చుకొనిరి.

౧౩ ప్ర॥ ఆయనయెంత కాలముజీవించిరి?

ఉ॥ ఆయన ౧౦౦ సంవత్సరములుజీవించి కలీయుగముయొక్క కలహంబు సంవత్సరమును మోడి ముగించిరి. (౧౦౩౭ శ్రీ.)

౧౪ ప్ర॥ ఆయనయొక్క డ పరమపదమునొందిరి?

ఉ॥ శ్రీరంగమునందు. వారిసామంతులరము శ్రీరంగనాథాయములొ నొకానొకచోట భూష్ట పన చేయఁబడి యచ్చట వారివిగ్రహముసిప్పడును పూజింపఁబడుచున్నది.

౧౫ ప్ర॥ సన్యసించినతరువాత ఆయనయేమిచేసిరి?

ఉ॥ ఆయన యనేక శిష్యులకునుపదేశించుచు కాంచీనగరంబున కొంతకాలము వరకునుండిరి. ఇక్కడనుండి తరుపతికివెళ్ళిరి.

౧౬ ప్ర॥ ఆయనతరువాతయెంతేమిచేసిరి?

ఉ॥ ఆయనయెగువతరులయందు శ్రీవేంకటేశ్వరాలయములలో వేదాంతమునుగూర్చి యనేకయపన్యాసములనిచ్చిరి అచ్చట శ్రీవేంకటేశ్వర స్వామివారికి తిరిగి యర్చనాదికమునేర్పరచిరి.

౧౭ ప్ర॥ తరువాతనుండియొక్క డగువెళ్ళిరి?

ఉ॥ ఆయనవైష్ణవసద్భాంతమును పుణ్యక్షేత్రములందును విష్ణులయములం

మను అశేఖలకుమతమూనుబోధించుచు ఉపదేశమిచ్చుచు తీర్థయాత్రః జేసిరి.

౨౯ ప్ర॥ ఈతీర్థయాత్రాచంతరము ఆయనయేమిచేసిరి ?

ఉ॥ కొంతకాలమువరకు శ్రీరంగమందేనివసించిరి.

౩౦ ప్ర॥ అటుపిమ్మటనో ?

ఉ॥ అక్కడనుల వ్యాపారులవలె ఆయనచేయు ప్రియత్నముల నునిరోధించి క్రిమికంఠకడను నోశరాజుతో వివాదమువడుట తటస్థమయ్యెను.

౩౧ ప్ర॥ ఆవివాదమువలన నేమిజరిగెను ?

ఉ॥ ఆయనతన శిష్యులతోఁగూడ శ్రీరంగమును విడిచి మైసూరు దేశమునకు వెళ్ళివలసినచెప్పును.

౩౨ ప్ర॥ ఆదేశమునుబాలించురాకవన ?

ఉ॥ క్రిమికంఠకుని యధికారములోన వాడుగాక పశ్చిమముగా ద్వారసముద్రమందు పశ్చిమముచేయఁబంకిత భిక్షుదేవుడను బల్లాలరాజు.

౩౩ ప్ర॥ అబల్లాలరాజుయొక్కవలసేమి ?

ఉ॥ సహాయుఁ.

౩౪ ప్ర॥ ఈస్థితిని ననుతిచు వ్యాపనమునకై శ్రీరామూనుజు చాగ్గలు వాతేమిప్రయత్నములజేసిరి ?

ఉ॥ అనేకవిధములవ్రాతతో సహేతుకముగా వాదించియుష్కించి తమవలస ను లంఘింపజేసిరి ?

౩౫ ప్ర॥ ఇందుచేఁగలిగిన ప్రయోజనమేమి ?

ఉ॥ శ్రీరామూనుజుచాగ్గలువారిచే బోధింపఁబడిన వలసీద్ధాంతముయొక్క సత్యమునుబట్టి ఆరాజువైష్ణవుడై విష్ణువక్తవలన నూతననామమహా బొందెను.

౩౬ ప్ర॥ తరువాత శ్రీరామూనుజుచాగ్గలు వారు చేసిన పనియేమి ?

ఉ॥ యిదివాచా మహిమ (మేలుకొలుపున) తిరునారాయణ పురమును గల్గించి యక్కడనుండి దేవాలయమును నిర్మించి యందు నారాయణ విగ్రహమును ఘనకీర్తనప్రసంగింపఁజేసి ఆరాజురెఱవరిమి యనుచే ననేకవైష్ణవులకు వివాసములనేర్పరిచిరి. ఇందు వారియుప

మండ్రి ఉడి ఆయన కుడు ప్రేమిని ముడుగా అయోధ్యను గయాపట్టణ
 బిల్లు అటనుండి కాశీపట్టణమునకు దక్షిణంబుననుండు (సూరిబం
 శాశ్వతమును జూచుటకై పంగ దేశములోనికి వెళ్లిరి

౪౪ ప్ర॥ కపిలాశ్రమమునుండి వారెచ్చటికి వెళ్ళిరి?

ఉ॥ ఆయన శ్రీజగన్నాథపురమునకు ౫. తూర్పు సముద్రతీరము నందలి యితర పుణ్యక్షేత్రములకును వెళ్ళి చివరకు తమయాత్రను శ్రీ రంగమన ముగించిరి.

౪౫ ప్ర॥ ఆయన చేసిన యాత్రలన్నియు సవియేనా ?

ఉ॥ లేదు రెండుమూడులు (ఆసేతు హిమవంతముదినుక) హిందూనమంతటను యాత్రచేసి ప్రతిపాతను తమమతమును బోధించుచు అనేకశిష్యులకు నుపదేశించుచు వచ్చిరి. ఉత్తరహిందూస్థానమును రెండవమూడు మాడితిరువార, శ్రీరంగమునందు బ్రవేశించి పరమపదించువరకు సచ్చటనేయుండిరి.

౪౬ ప్ర॥ శ్రీరంగమునందలి పుస్తకభాండాగారమునకేయే గ్రంథములను సగిరి?

ఉ॥ వామరచించిన గ్రంథములన్నియు నేడు.

౧ విశిష్టద్వైతసిద్ధాంతానుగుణ్యముగా శ్రీబాదరాయణస్తోత్రమగు బ్రహ్మసూత్రములకు గొప్పవ్యాఖ్యానమగు శ్రీభాష్యము-దీనియందు నితరమతసిద్ధాంతములను ముఖ్యముగా శ్రీశంకరాచార్య సిద్ధాంతమును ఖండించిరి.

౨ వేదాంతదీపము-బ్రహ్మసూత్రములకు గొప్పవ్యాఖ్యానము.

౩ వేదాంతసారము-ఇది బ్రహ్మసూత్రములకు సంఘవ్యాఖ్యానము.

౪ వేదార్థసంగ్రహము-ఇదియుపనిషత్సంబంధమైన గ్రంథము.

౫ గీతాభాష్యము-ఇది శ్రీభగవద్గీతాభాష్యము.

౬ గద్యత్రయము-ఇది వారిశిష్యులయుపయోగార్థముగా రచింపబడిన శ్రీమన్నారాయణస్తోత్రసూపమగు పంచకావ్యము.

౭ నిత్యగ్రంథము-ఇది శ్రీమన్నారాయణచికిత్సార్చనాది నియమములగలది వీనిలో శ్రీభాష్యమును వేదార్థసంగ్రహమును, శ్రీగీతాభాష్యమును, శారదావీరమనది పుస్తకశాలనొసగిరి.

౪౭ ప్ర॥ శ్రీరామానుజాచార్యులనాదికి (అనుచరులు) శిష్యులు విశేషముగానుండిరా ?

ఉ॥ వారిశిష్యకాలమందు వారిశిష్యులు విశేషముగా (అవరిమతముగా) నుండిరి. ఒకానొక కాలంబున శ్రీరంగమునందు వారియుప

న్యాయముల వినవచ్చియుండిన శిష్యులు, ఏడువందల సన్యాసులును, వరమేకాంతులను పన్నెండువేలగృహస్థులును, తమిళనాడు కొత్తమలను ఐదువందలసన్యాసినులును, సాధారణముగా విరాగులను చాతనులును బ్రాహ్మణేతరవైష్ణవులు అనేకముగా లెక్కదేలిరి.

౪౮ ప్ర॥ తమమతవ్యాపనమునకై స్వయముగా బోధించుట యేగాక ఆయనయేపనుల చేసెను?

ఉ॥ తమశిష్యులలో డెబ్బదినలుపుర ప్రబలపండితులను బోధించుట కును ఉపదేశించుటకును ఆచార్యపురుషులను వీరాధిపతులనేర్పరిచెను.

౪౯ ప్ర॥ శ్రీరామానుజాచార్యులవారు పరమపదించినవెనుక గురుపారంపర్యము యెల్లుజరుగుచువచ్చెను?

ఉ॥ డెబ్బదినలుగురుఆచార్యపురుషులును గృహస్థులయ్యుండిరి. గనుక వారిసంతతివారుగాని లేకసరియగుసంతతిలేనియెడల యితరజ్ఞాతిపరంపర వారుగాని శ్రీవైష్ణవులలో గురుత్వమునుపొందుచునుండురు.

౫౦ ప్ర॥ విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతగురుపరంపర శ్రీశంకరాచార్యులవారి యొక్కయు, శ్రీమధ్వాచార్యుల వారియొక్కయు మతస్థులగురుపరంపరనుండి భేదించియుండునా?

ఉ॥ అవును. ఈయుభయ మతస్థాపకులు మతములనేర్పరిచియే తన్మతాదిపతులు శ్రీశంకరాచార్య మధ్వాచార్యనామయులవహించవలసియుండినట్లుగా చెప్పియున్నదిగాని శ్రీరామానుజాచార్యులవారు అట్టి మతములస్థాపించియుండలేదు.

౫౧ ప్ర॥ శ్రీరామానుజాచార్యులవారియొక్క శిష్యులలో కొందరిపేర్లను నాకు తెలిపెదరా?

ఉ॥ ముఖ్యులగువారిలో శ్రీపత్సాంకమిశ్రులును అనేకగంధములనురచించిన ఆయనకుమారుడైన భట్టపరాశరులును; వరదవిష్ణుమిశ్రులును శ్రీరామమిశ్రులును సేనేశ్వరాచార్యులవారును శ్రీవిష్ణుచిత్తాచార్యులును వీరలయ్యుండిరి. ఈచివరినలుగురును అనేకనేదాంతగంధములను రచించుటయేగాక శ్రీరామానుజాచార్యవిరచిత, గంధములకు అనేకవ్యాఖ్యానములను గూడప్రాసరి.

౫౨ ప్ర॥ శ్రీరామానుజాచార్యులవారు పరమపదించినవెనుక ఆయనమతస్థులలో ప్రసిద్ధపురుషులెవర నుననుండిరా?

ఉ॥ ఉండిరి. శ్రీభాష్యవ్యాఖ్యానకర్తయగు వ్యాసాచార్యులును అనేకతత్వశాస్త్రములను రచించినట్టియు దక్షిణహిందూస్థానమున గొప్పవియోగమున వేదాంతాచార్యులును విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంత గ్రంథములను రచించి పసిద్ధిజేరిన మహాచార్యులును భావప్రకాశ, దశోపనిషద్భాష్య, విషయవాక్యదీపిక, రామానుజసిద్ధాంతసారసంగ్రహములను దివ్యప్రబంధముపై పదివేలగ్రంథముచే నొకసంస్కృతభాష్యమును విరచించిన శ్రీరంగరామానుజాచార్యులును-

౧౩ ప|| ఈమహాపురుషులు యెప్పుడుజీవించియుండిరి?

ఉ॥ వ్యాసాచార్యులవారును వేదాంతాచార్యులవారును ౧౩ వశతాబ్దమునందును, మహాచార్యులవారు శ్రీరంగరామానుజాచార్యులవారును ౧౫ వశతాబ్దమునందును పసిద్ధిగాంచిరి.

౧౪ ప|| శ్రీరామానుజాచార్యులవారి మతస్థులలో యేవైన భేదములుగలవా?

ఉ॥ కలవు. వడగలై, తెంగలై అనురెండువిధములుగలవు.

౧౫ ప|| వడగలై వారిముఖ్యలక్షణములేవి?

ఉ॥ వారు వేదములను శాస్త్రములను శ్రీభాష్యమును యెక్కువగా గౌరవింతురు. ఛార్వపుండ్రమును తెల్లచిహ్నమును పాదములేక యేధరింతురు.

౧౬ ప|| తెంగలైవారిముఖ్యలక్షణములేవ్వి?

ఉ॥ వీరుశ్రీభాష్యము మొదలగు సంస్కృతవేదాంతగ్రంథములకంటెను నాలుగు వేలపాశురములతోనొప్పుచు దివ్యప్రబంధము అనిపిలువబడు ద్రావిడ వేదమును భగవద్విషయ ముపిలువబడు ద్రావిడ వేద భాష్యమును ఎక్కువగా గౌరవింతురు. వీరియూర్ధ్వపుండ్రము పాదముతోగూడియుండును.

౧౭ ప|| వడగలైవైష్ణవులట్లు పిలువబడుటకు గారణంబేమి.

ఉ॥ ద్రావిడభాషయందు వడ + కలై అను ఉత్తర లేకసంస్కృతభాషయనునట్టివడగలైష్ణవులు, సంస్కృత తత్వగ్రంథముల నెక్కువగా గౌరవించుటంజేసియు కాంచిక్షేత్రమున ౧౩ వశతాబ్దమునందవతరించి యుచ్చుటను, కొంతకాలము శ్రీరంగమందును, గూడలూరుననుపస్థముగు తిరువేందిపురమునందును, నివసించియుండిన వేదాంతాచార్యులు

వారిచే దెలుపఁబడిన రహస్యములందుం జెప్పఁబడిన ధర్మములనవలంబించుటం జేసియు వడకలై యపిలువఁబడుదురు.

౧౮ ప|| తెంగ లెవై స్తవ్వుల్లుపిలువఁబడుటకు కారణమేమి?

ఉ|| ద్రావిడంబున తెన్ + కలై = దక్షిణపు లేక తమిళ్ గ్రంథము అనియర్థమిచ్చు తెంగ లెవై స్తవ్వులు దివ్యప్రబంధము నెక్కువగ గౌరవించుటం జేసియు, ౧౩వ శతాబ్దమున శీరంగమునందు జీవించియుండిన లోకాచార్యులవారిచే దెలుపఁబడిన రహస్యములందును, తిరునల్వలీమండలములో కుంతీనగర గామంబున బహుశః పదునాలవ శతాబ్దమునందు జీవించియుండిన మన వాళమహామునులవారినే నొనర్పఁబడినవైన జెప్పిన రహస్యముల ద్రావిడ వ్యాఖ్యానములయందును జెప్పఁబడిన ధర్మములనవలంబించుటం జేసియు తెంగ లెవై స్తవ్వులని పిలువఁబడుదురు

౧౯ ప|| ఈవిధాగమలెంతకాలమునుండి యేర్పడియున్నవి?

ఉ|| ఈనాలుగువందలసంత్సరములనుండియు కలిగియున్నవి.

౨౦ ప|| దివ్యప్రబంధమున గాచేమి?

ఉ|| శ్రీరామానుజాచార్యులవారికంటె పూర్వమందు జీవించియుండి ద్రావిడంబున ఆశ్వారులఁ పిలువఁబడు బ్రాహ్మణులును తదితరులునగు విష్ణుభక్తులచే రచింపఁబడిన తమిళ్ పద్యముల సముదాయము దివ్యప్రబంధము నాబడును. వారివిగ్రహములు దక్షిణ హిందూస్థానమునందలి విష్ణ్వలయములలో నర్చింపఁబడుచు, ఆభక్తులలో శ్రీశరగోపులొకరు.

౨౧ ప|| శ్రీశరగోపు లేమిచేసిరి?

ఉ|| నమ్మాళ్వారనిగూడఁబిలువఁబడు శ్రీశరగోపులు మిగుల గౌరవనీయుడైన యొకయోగియన గామహాత్ముడు. తిరునల్వలీజిల్లాలో దామరప్పర్లినదీతీరములందుండు నాళ్వారుతరునగరిలో జీవించిరి. వారిచే రచింపఁబడిన యెక్కువైన గ్రంథము తిరువాయ్మొళి. ఇదివేయిశ్లోకములుగలిగి దివ్యప్రబంధమున నిమిదియున్నది. ఈ గ్రంథము శ్రీవై స్తవ్వులందరిచేత నెక్కువభక్తిపూజ్యతలతో గౌరవింపఁబడును

౨౨ ప్ర|| దివ్యప్రబంధమున నేమియుండును?

ఉ|| అది శ్రీమన్నారాయణుని స్తోత్రములతోగూడిన వేదాంతసారాంశములచే నొప్పియుండును.

౨౩ ప్ర|| శ్రీవై స్తవశబ్దార్థమెట్టిది.

ఉ॥ దేవతలందరిలో విష్ణువునకు నాధిక్యతనిచ్చువారు వైష్ణవులు. ఈశబ్రహ్మమధ్వాచార్యమతస్థులగు మధ్వులు, శ్రీవల్లభాచార్యమతస్థులు, చైతన్యమతస్థులు, మొదలగువారితోగూడ దాదాపుగా నిరుపదిశా ఖలతోనొప్పియుండు. శ్రీవైష్ణవశబ్దము కేవలము శ్రీ రామానుజాచార్యులవారిమతస్థులకేజెప్పనగును. వడగలె తెంగలెవైష్ణవులుభయలును సామాన్యముగా నీనామముచేతనే పిలువబడుదురు

౬౪ ప్ర॥ శ్రీవైష్ణవులుత్తర హిందుస్థానమున నేమనిపిలువబడుదురు?

ఉ॥ వారుశ్రీసాంప్రదాయులని యచటఁబిలువబడుదురు.

౬౫ ప్ర॥ శ్రీవైష్ణవులకుఁబ్రత్యేకలక్షణములేవైనగలవా?

ఉ॥ కలవు వారి యుపదేశము పంచసాస్కారమును వైదువిధులచే నేర్పడియున్నది.

౬౬ ప్ర॥ అవియేవోదయచేసి విశదీకరింపుడు?

ఉ॥ ౧-తాపము. అనగావిష్ణుచిహ్నములగు శంఖచక్రములు బాహుమూలంబులపరివిహ్నితములగుట.

౨- పుండ్రము. అనగాలలాటంబున మధ్యహరిద్రామార్గరేఖతోఁగూడిన యొకవిధమగు శ్వేతమృత్తుయొక్క రేఖలు.

అవి యొకను శరీరమయొక్క పదునొక్క స్థలంబుల ధరించవలెను. ఎట్లనగా నుదరంబునమూడు, వక్షస్థలంబుననొకటి, బాహుమూలంబులరెండు, కంఠంబున మూడువీపునరెండు, ఈద్వాదశోర్ధ్వ పుండ్రములు పత్త్యహమునుధరించి, ౧ కేశవ ౨ నారాయణ ౩ మాధవ ౪ గోవింద ౫ విష్ణు ౬ మధుసూదన ౭ త్రివిక్రమ ౮ వామన ౯ శ్రీధర ౧౦ హృషీకేశ ౧౧ పద్మనాభ ౧౨ దామోదర యనువిష్ణుద్వాదశనామములచే బేర్కొనవలెను.

౩- నామము. విష్ణునామములధరించి యానామములచేతనే పిలువబడవలెను.

౪- మంత్రములు ఇవియుపదేశకాలంబున అర్ఘసహితంబుగ గురుముఖతఁ జేపదేశింపబడును. విష్ణుమంత్రములనేకములు. వానియందెల్ల ముఖ్యములగునవి, విమలదక్షరియనబడు నారత్నరములతోగూడినదియొకటి. నారాయణాష్టాక్షరి యనబడు నెనిమిదియక్షరముల

దియొకటి వాసుదేవద్యానశాక్షరియనబడు. పండ్రిండక్షరముల నొక టియునై యున్నవి. వీరిలోనానాయకాష్టాక్షరి. ద్వయము అనగాశరణాగతిమంత్రము, (భగవద్గీతా ౧౨ అధ్యాయము ౬౬ శ్లోకమును) చరమశ్లోకమును గూడ రహస్యత్రయమనిగాని మంత్రత్రయమనిగాని పిలువబడియుపదేశకాలంబున ప్రతివారికినుపదేశింపబడును. ఈయుపదేశము నేజాతీయులైన నేమతస్థులయినను చివరకు స్లేచ్ఛుడుగాని చండాలుడుగాని పడయవచ్చును. అతడువైష్ణవుడనబడును. (ప్రతి దింబునట్టి వైష్ణవుండు కొన్నివారులా మంత్రము పఠించవలసి యుండును.

౫- యోగము. ఏదేని విష్ణుప్రతిమార్చన; ఇది యుపదేశకాలంబున శిష్యునిచేనర్చింపబడుటకు గురువుచే నొకవిగ్రహ మొసంగబడితదర్చావిధానమునుపదేశింపబడును. ఇటనుండి యాశిష్యుడు ఆవిగ్రహమునేపూజింపవలెగాని మరిదేనిని పూజింపదగదు.

౬౭ ప్ర॥ శ్రీరామానుజాచార్యులవారి గ్రంథములేయాధారములపై యేర్పడియున్నవి?

ఉ॥ ౧- వేదములు (మంత్ర, బ్రాహ్మణ, ఉపనిషత్తులు.)

౨- స్తోత్రములు. ముఖ్యముగ మనుస్మృతి.

౩- సాంచరాత్రములు. (వేదాంతానుగుణ్యములగునంతవరకు.)

౪- మహాభారతము, భగవద్గీత, విష్ణుపురాణము, శ్రీమద్రామా యానము.

౫- బ్రహ్మసూత్రాభిప్రాయములు ఇదివరకుఁ జెప్పియుండిన ద్రివిధాచార్యబోధాయనులయొక్క బ్రహ్మసూత్రాభిప్రాయములు.

౬౮ ప్ర॥ విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతమందు(మధ్య)సారాంశమేది?

ఉ॥ (పరమాత్మ) పరబ్రహ్మము నిజముగా నొక్కతత్వమునూత్రమేయై యున్నదనేదే.

౬౯ ప్ర॥ పరబ్రహ్మచ గూర్చి యేమిచెప్పబడియున్నది?

పరబ్రహ్మము. సత్య (ఎల్లప్పుడుండనది) సత్య (సర్వదావికారములులేనిది) జ్ఞాన (శాశ్వతమైయపరిమితమైనది) అనంత (దేశకాలములచేకొలదిలేనిది) విభు(సర్వవ్యాపకమైనది) సర్వజ్ఞ(సమస్తముదెలిసినది) సర్వశక్తి(సమస్తమును జేయగలసమర్థులగది.) అదిప్రపంచ

మునకు నుపాదానకారణము (పదార్థము) నిమిత్తకారణము (కరణము) సహకారి కారణము (సహాయము).

20 ప్ర॥ అట్టివస్తువున కేవేనినామము బియ్యమున్నవా?

ఉ॥ వేదములందు అది సత్ (స్వయంభువు) ఆత్మ (అగోచరపదార్థము) బ్రహ్మాంశము ఈశ-ఈశ్వర (ప్రభువు) విష్ణు (నారాయణ) జీవాంతర్యామి (అనిపిలువబడును. ఇతరపావన గ్రంథములందు పురుషోత్తమ- (మహాత్మ) విష్ణు వాసుదేవయని పిలువబడియున్నది.

21 ప్ర॥ పరబ్రహ్మము జగత్తునకు ఉపాదానకారణము, నిమిత్తకారణము, సహకారి కారణము, గూడనై యున్నాడనుటచే దాని భావమేమో బోధింపుడు.

ఉ॥ ఈసిద్ధాంతానుసారముగా ప్రకార్యమును ఈ కారణతయ సమ్మేళనచేత గలుగుచున్నది. ఘటసాదృశ్యముచేత ఘటంబున కుమన్న ఉపాదానకారణము. కలాబడు నిమిత్తకారణము. కాలము సహకారి కారణములయ్యున్నవి. కాని విశ్వవిషయమున నీ కారణంబులన్నియు మనసిద్ధాంతానుసారముగా నేకతత్వమగు పరబ్రహ్మమే యగును.

22 ప్ర॥ అదియెట్లుగనుండును?

ఉ॥ అది (ఆత్మయగు) చిత్తుతోడను, (అనాత్మయగు) స చిత్తుతోడను అవిభాగసంబంధముగలిగియుండును. స్వేతరతత్వద్వయములగు అదియట్టిస్థితియందుగాత్రమే తెలిసికొనబడునగాని అదిజడపదార్థముగాదు. చిత్తుకంటె సచిత్తుకంటెను భేదమై జ్ఞానస్వభావముగలదియై (జ్ఞానాత్మకమై) యుండును.

23 ప్ర॥ ప్రథమంబున నొక్కతత్వముమాత్రమే గలదనియంటి కాని యిప్పుడు చిత్తు సచిత్తునను రెండితర తత్వములుగూడఁ గలవనుచున్నాడు. ఈసంగతులెట్లుసమన్వయమవును?

ఉ॥ పరబ్రహ్మముమాత్రమే స్వతంత్రతత్వము (సత్యము) తక్కిన రెండునుదానినాశ్రయించియుండును చిత్తునచిత్తును పరబ్రహ్మమును ప్రత్యేకముగావిడియుండవు గాని పదార్థమునుగుణంబును ఒకదానితో నొకటి యవిభాగసంబంధము గలిగియుండు లాగుననుండును. బ్రహ్మము పదార్థముతోడను చిదచిత్తులు గుణంబులతోడను బోల్చనగును.

ఏలయనగా సాదృశ్యమునకు రంగు, పరిమాణము మొదలగుసవికాగి
తముయొక్క గుణములై యున్నవి

౭౦ ప్ర॥ ఈమూడింటికిఁగలసంబంధమునుగూర్చి వేదములందే
మనిచెప్పఁబడియున్నది?

ఉ॥ వేదములందు చిదచిత్తులు శరీరియగుపరబ్రహ్మముయొక్క
శరీరమై యున్నట్టును శరీరలేక శరీరమును శరీరము లేక శరీరియును విడి
గానుండు నేరవనియును జెప్పఁబడియున్నది

౭౧ ప్ర॥ ఉపనిషత్తులందు జెప్పఁబడిన శరీరశబ్దముయొక్క
యర్థమిదియేనా?

ఉ॥ ఉపనిషత్తులందు శరీరశబ్దము మానవశరీరములవంటి శరీర
బోధకముగా నుపయోగింపఁబడి యుండ లేదుగాని శరీరమగునట్టిపదా
ర్థమగు (శరీరాత్మకమగు) గుణములను దెలుపఁపయోగింపఁబడియున్నది
శరీరమనగా సవిభాగైక్యసంబంధమని దెల్పు అవృధక్లిద్ధియనుసంబంధ
మునుజేసి అవృధక్లిద్ధమనియర్థమిచ్చును. ఇట్టిసంబంధముసర్వదానుం
డియున్నదియు మధ్యనెప్పుడునుగలుగనిదియు (రానిదియు) నిక యెన్న
టికినివిడనిదియు (నశింపనిదియు) నై యున్నది. ఈవిధంబునచిదచిదీశ్వ
రులగునిడిపోని (నిత్య) సంబంధముగలిగియుండును.

౭౨ ప॥ అట్లులైనచో ఈమూడింటికి నిజమైన భేదముగలదుగాదా?

ఉ॥ కలదు. కానియానిజమగు భేదము పాధికముగాని (అవ
స్థామూలకము) మాయాకృతము గాని (భృమమూలకము) గాదు.
చిదచిదీశ్వరులొకటితో నొకటి యేకీభవించియుండును. మరియునట్టి
యైక్యస్థితియందే దెలుసుకొనఁబడును. అనగానీశ్వరుండు చిదచిత్తు
లను గుణములకు నాశ్రయము (మూలము-అంతర్యామి) ఈమూడును
శ్రుతులందు దెలుపఁబడినరీతిగాగాని యనుమానము దెలుసుకొనుటచే
తగాని యేకతత్వమైయుండును.

౭౩ ప్ర॥ ఈతత్వశాస్త్రము (ఈజ్ఞానమతము) విశిష్టాద్వైతమని
యేలపిలువఁబడును?

ఉ॥ విశిష్టాద్వైతమనుపదమువిశిష్టమంలద్వైతముననురెండుశబ్ద
ములతోఁగూడియుండును అద్వైతమనగా (సమానాధికరహితము) రెం
డు లేనిదియొక్కతత్వమనియు విశిష్టమనగావిశేషగుణములతోఁగూడినది.

అనగా చిదచిత్తులను శరీరముగా గలదియని యర్థమిచ్చును. కనుక విశిష్టాద్వైతమనగా చిదచిత్తులను దనవి శేషణములు గాఁగలిగి, వానితోఁగలసి యద్వయమై యోకతత్వమయిన పరబ్రహ్మమని యర్థమిచ్చును.

2౮ ప్ర॥ ఈ తత్వసిద్ధాంతమును, (కేవలైక్యతత్వము) మిశ్రములేని యద్వైతసిద్ధాంతమును దెలుపు కొన్నియుపనిషద్వాక్యములతో నెట్లు సమన్వయము చేయుదును?

ఉ॥ ఈ వాక్యములు మిశ్రములేని యద్వైతమును (కైవల్యాద్వైతమును) బోధించునట్లుగ నెంచబడవు. ఏలయనగా చిదచిదీశ్వరులయొక్క సత్యతనము దెలుపు (చిదచిదీశ్వర తత్వత్రయము దెలుపు) సితరవాక్యములునుగలవు మరియును చిదచిత్తులు ఈశ్వరశరీరమైనట్లు దెలుపు మరియు కొన్ని వాక్యములు గూడగలవు కనుక యుపనిషత్తులలో నేపైకి పరస్పరవిరుద్ధముగా దోచు వాక్యములుగలవు- వానిని సమన్వయము చేయు విధమేదనగా, చిదచిత్తులను పరబ్రహ్మముయొక్క విశేషములుగను. ఆ యోకతత్వమును, (పరబ్రహ్మమును) తద్విశేషణములకు నాశ్రయముగను భావించుటయేయై యున్నది. కావున విడిపోవని త్రయముయొక్క యోగము (తత్వత్రయయోగము) ఒకటిగలదు. నేదాంతమందు అద్వైతముచెప్పబడినపుడు అద్వైత(శబ్దముయొక్క) అర్థము నిదియేయై యున్నది. (అద్వైతార్థమిదియేయై యున్నది.)

2౯ ప్ర॥ కాని వేదమందు పరబ్రహ్మము (గుణములు లేనివాడు, విశేషములు లేనివాడు) అనగా నిర్గుణుడని చెప్పియుండలేదా?

ఉ॥ అవును కాని దీనిచేత బ్రహ్మము విశేషణములు లేనివాడని (గుణరహితుడని) భావింపబడదు- ఎందుకనగా ప్రకృతిశక్తవస్తువును (ప్రతిసత్తును) గుణంబులుగలిగి యుండవలసినదై (బ్రహ్మము నొకసత్యవస్తువేగదా, సత్తేగదా) కాని దానియర్థమేమనిగా మానవులు బద్ధులగు ప్రకృతిగుణంబులు అనగా పదార్థావరణ (ప్రకృతివరిమితి) కొరతలు మొదలగు హేయగుణములు బ్రహ్మమునకు లేవని దానియర్థము.

౩౦ ప్ర॥ గుణములనగా నేమి?

ఉ॥ సగ్గుణత నైఘంటికానుసారముగా గుణమనుశబ్దమునకు సత్వరజస్సు, తపస్సులను ప్రకృతియొక్క మూడు గుణములనియర్థము (ప్రకృతియొక్క మూడుగుణములగు సత్వ రజస్సు తపస్సులనియర్థ

ము) బ్రహ్మము ప్రకృతియొక్క గుణములకు బద్ధుడగుగాఁడు గావున నిర్గుణుడని చెప్పబడినది.

౮౧ ప్ర॥ అట్లుగానేని పరబ్రహ్మముయొక్క గుణము లేవి?

ఉ॥ ౧ జ్ఞాన (తెలివి) అదియే సమస్త జ్ఞానమునకు మూలము.

౨- శక్తి- ప్రతిది అనగా మనక సాధ్యముగ దోచు చేని నేని జేయు సమ

3- బల- ప్రతిపదార్థమును దచఁగొని ముచ్చుకొనునమర్థత. (ర్థత.

౪- విశ్వరూప- ప్రతిదానిని గ్రహించుకనుచు శక్తి.

౫- వీర్య- విశ్వమునకు (నుపాదానకారణము) = ది యాధారముగా నుండును ప్రకృతి వికారములకు నానుగాని సమర్థత

౬- తేజస్సు- (ప్రతిదాని కినిధిపతి) సర్వమున తిశయించు సమర్థత

ఇవి మిగుల ప్రబలమైనవి. ఇవి ముఖ్యములు- కాని యింకను సామాన్యపరేషణములుగలవు అవియేవనగా, అత్మ (క్షమించుట) కృప (కరుణ) వాత్స్య (ప్రేమ) శీల (పరిశుద్ధత) ఆర్జవ (సరళత్వము) సాహసము (సుగుణము = మంచి)

౮౨ ప॥ పరబ్రహ్మము పేరు లేనివాడని చెప్పియుండలేదా? (నామరహితుడు కాదా?)

ఉ॥ అవును. ఎందుకనగా పరబ్రహ్మమునకు పరిత్యేకముగాఁ జెప్పబడిన నామము లేదు. పరిత్యేకముగాగాని యపరిత్యేకముగాగాని సర్వనామములచేతను పరబ్రహ్మము దెలుపబడును. అగ్ని, ఇంద్ర, ఇంక నితరనామములు కొన్ని పర్యాయములు పరిత్యేకముగాను కొన్నితడవలు పరిత్యేకములుగాను పరబ్రహ్మమును దెలుపును. నారాయణ, విష్ణు వాసుదేవనామములు పరబ్రహ్మమును పరిత్యేకముగా దెలుపును.

౮౩ ప్ర॥ పరబ్రహ్మమునిరాకారుడు (ఆకారము లేనివాడు) అనగా పుడు (రంగు లేనివాడు) అని చెప్పబడియుండలేదా?

ఉ॥ అవును. అతిదుకుదురైన ఆకారము లేనివాడును, ఆకృతి లేనివాడును రూపము లేనివాడును, (వర్ణము లేనివాడును = రంగు) అవును ఎందుకనగా సర్వవ్యాపియు, (అంతటనిండియుండువాడును) అనంతమగువాడును (అపరిమితమైనవాడు) అవును గాని స్వేచ్ఛామాత్రమున పరిమితమగునట్టియు సూర్యవర్ణముగలుగునట్టి సూర్యమునయినను ఏవిగ్రహమునయినను (శరీరము) ధరించగలడు.

౮౪ ప్ర॥ అతడేమాపము నేయాకారముగలవాడు?

ఉ॥ అదియైదువిధంబులై యుండును.

౧- పరవిగ్రహము- ఇందుతో మూర్తిభవించిన ఈశ్వరుండు వైకుంఠలోకంబున శనిభు, చక్ర, గదాది, తన యనేకాయుధములతోడను కిరీట, కుండల, హార, కాస్తుభాది భూషణములతోడను సదాయుండును (నివసించును) ఈయాయుధములును, భూషణములును ఏనేని దివ్యదేవతజనములకు చిహ్నములు మాత్రమేయగును

౨- పూజావిగ్రహ సంకర్షణ, ప్రద్యున్న, అనిరుద్ధమును పూజావిగ్రహము. ఈమూడువిగ్రహములతో (శరీరముల) విష్ణుపుక్రమంబుగ ఆమోద, భువన, ప్రమోదములందువసించును. ఈమూడును ప్రాకృతవిశ్వములోనిదగు సత్యలోకంబునందుండు విష్ణులోకములనిపిలువబడును ఈలోకంబులందు నామూడువిగ్రహములను దేవతలు) ఉపాసకులు స్పృశించి ప్రాకృత పశయంబున మోక్షమును జెందుదురు. అప్పుడా మూడులోకంబులునునశించును.

౩- విభవ రామ కృష్ణ విగ్రహములవంటి అవతారము చేగలిగినవిగ్రహము.

౪- అర్చావిగ్రహము- మంత్రశిష్యముయొక్కయు పరమముయొక్కయు శక్తిచేతప్రతిమలలోనికిబ్రేసించు గ్రహస్వభావముగల ఆగోచరవిగ్రహము. ఆప్రతిమయు (చరము) విగ్రహమనియేపిలువబడును ఈశరీరము క్రిమముగా సర్వనజరగకుండినను మరీయేవిధమున నయిన యపరిశుద్ధమైనను ఆప్రతిమనుండి వెళ్ళిపోవును.

౫- అంతర్యామివిగ్రహ- ఒకడుతన (కేవలాత్మతో) నిజాత్మను ధ్యానించునపుడు గనబడునొకవిధమగు విగ్రహము (శరీర) ఈశ్వరుడు ఈయైదు విగ్రహములలో దేనినేని ధరించినపుడు, లక్ష్మియును తదనుగుణ్యవిగ్రహముతోడతనభర్తను (ప్రభువును) నెంబడించియాయనతోనుండును- ఈశ్వరుండు అపరిమితుండైనను అనంతుడైనను పరిమితవిగ్రహమొకటి దానిని గలిగియుండి ఆకాశమునుగలిగిన ఘటంబు ఆకాశమున చలించుచండమున పరబ్రహ్మనుండే సంచరించునట్లుచేప్పవచ్చును.

౫౫ ప్ర॥ అట్టి (శరీరము) విగ్రహము కర్మచేతగలిగినదా?

ఉ॥ లేదు.

౮౬ ప్ర॥ అట్టిశరీరము (విగ్రహము) పాక్షికతనమా?

ఉ॥ అదిసామాన్యప్రకృతిచేత. గూడియున్నదిగాదు. విలక్షణముగజ్ఞానపదార్థమగు శుద్ధసత్వముతోగూడియున్నది- (శుద్ధసత్వప్రకృతిచే గలిగినది)

౮౭ ప్ర॥ అట్టివిగ్రహము (శరీరము) వలనప్రయోజనమేమి?

ఉ॥ నిరాకారభగవంతుని గూర్చినధ్యానము అసాధ్యముగనుక యోగులయొక్క ధ్యానమును సులభపరుచుటకుగాని ఈశ్వరుడీశరీరమును ధరించెను.

౮౮ ప్ర॥ అచిత్తనగానేమి?

ఉ॥ అచిత్తు త్రివిధము- అదిసత్వశూన్యమగు కాలము- మూలప్రకృతి- రజస్సుతమస్సులతోగూడిన సత్వమగుమిత్రసత్వము- కేవలసాత్వికమైజ్ఞానద్రవ్యమగు శుద్ధసత్వము- అచిత్తుకదలనేరనిది యనగా స్వతంత్రశక్తిలేని ద్రవ్యమనియర్థమిచ్చుజడమని గూడ పిలువబడును.

౮౯ ప్ర॥ కాలమనగానేమి?

ఉ॥ కాలమునమస్త పరిణామములకు (వైకృతులకు) కారణంబును, శాశ్వతమును. సర్వవ్యాపకమైనదియు (అఖండకాలము) నైయున్నది. ఖండకాలముశాశ్వతముగాక గ్రహసంచారముచేత గంటలు, దినములు, యుగములు, కల్పములు, మోదలగునవిగ గణింపబడును. కాలముసత్వాదిగుణ తయశూన్యమని (సత్వ, రజస్సు, తమస్సులు లేనిది) గూడపిలువబడును.

౯౦ ప్ర॥ మూలప్రకృతియనగానేమి?

ఉ॥ మృత్తుఘటంబునకు నుపాదానకారణమైనరీతిగనే మూలప్రకృతి విశ్వమునకు నుపాదానకారణమగును. అటువలెనే జీవాత్మయొక్క శరీరముగాను జగత్తునందలి ప్రతిపదార్థముయొక్క శరీరమగునుగూడ నేర్పడును. అదిచిత్తు (జీవాత్మ) కంటెను ఈశ్వరుని (పరమాత్మ) కంటెనుభేదము. దానికినాదియులేదు. స్వయంభూతము శాశ్వతము- సర్వవ్యాపి- ఏకము- కాని సర్వవిధంబుల బ్రహ్మమునకు లోబడియుండును. (శేషము)

౯౧ ప్ర॥ అది (మూలప్రకృతి) వేదమునం దేమనిపిలువబడును?

ఉ॥ అది ప్రకృతి, ప్రాణ, మూలప్రకృతి అవ్యక్త, మాయ అనిపిలువబడును. అదికొన్నిమారులు తమస్సు, అక్షర, బ్రహ్మ, అను శబ్దములచేగూడఁ దెలుపబడును. అది సత్త్వ, రజస్సు, తమస్సులను గుణత్రయమునను గారణము ఈగుణంబులతో దానివిలాసమునన్నిటిని గలిగించును. ప్రకృతియనగా సత్త్వరజస్తమోగుణంబులతో నేదియు నొండొంటినిమించనిస్థితియందుండుపదార్థము.

౯౨ ప్ర॥ అది మొదట దేని పురుం చెను? అది మొదట దేని గపరిణమించెను?

ఉ॥ (తెలివి) మహత్తు - ఇది సాత్వికమహత్తు, రాజసమహత్తు, తామసమహత్తు లని తీర్చిదిద్దు య్యెను మహత్తనగ గుణత్రయమును సనుభాగములుగ నుండని ప్రకృతియొక్క సన్నిహితపరిణామము (మొదటిపరిణామము).

౯౩ ప్ర॥ మహత్తునుంచి యేమికలిగెను?

ఉ॥ (ఆత్మాభిమానము=మమత) అహంకారము ఇదియు సాత్వికాహంకారము లేక పైకారిక, రాజసాహంకారము లేక తైజసా, తామసాహంకారము లేక భూతాది యనితీర్చిదిద్దు. ఇవియిప్పుడు చెప్పిన తీర్చిదిద్దు మహత్తులనుంచి క్రమంబునఁబుట్టెను.

౯౪ ప్ర॥ మహత్తు, అహంకారముల స్వభావమునుగూర్చి వివరింపుడు?

ఉ॥ వీనినొకయుపమానముచే ప్రకాశపరచేదను అవిప్రకృతియొక్క వేరువేరుస్థితులకుసంబంధించును భూమినుండి త్రవ్వఁబడినమన్ను ఘటంబుగఁ జేయఁబడక ముందు వివిధములగుమార్పులను వికృతులనుబొందునట్లుగనే ప్రకృతియు విశ్వముగ పరిణమించకముందు నేకేవికారములఁ జెందును.

౯౫ ప్ర॥ సాత్వికాహంకారమునుండి యేమికలిగినది?

ఉ॥ సాత్వికాహంకారమునుండికలిగినవియేవని: —

౧ మనస్సు (అంతఃకరణము)

౨ జ్ఞానేంద్రియపంచకము (శ్రోత్ర, తత్త్వచ్ఛక్తు, జిహ్వ, హృణములు.)

౩ కర్మేంద్రియపంచకము (వాక్, స్పృశ, పాద, సాయూపస్థలు) వాక్య (వాణి (హస్తములు) పాద (కాళ్ళు) సాయు (మలవిసనావర్ణ

యవము) ఉపస్థ (గుచ్ఛము). రెండవతరగతి విజ్ఞానేంద్రియపంచకము
తో గ్రమంబుగ సంబంధించి విషయగ్రాహకములు

౯౬ ప్ర॥ తామసాహంకారమువలన నేమిఁగలిగెను ?

ఉ॥ తామసాహంకారమువలన పంచతన్మాత్రలు కలిగెను. ఇవి
స్థూలంబులగు పంచమహాభూతంబులయొక్క గుణంబులుగలసారంబుల
నెంచబడును. పంచతన్మాత్ర లేవనగా శబ్దము, స్పర్శము, రూపము, ర
సము, గంధము. ఈతన్మాత్రలు పంచభూతంబులను గలుగఁజేసెను.

౯౭ ప్ర॥ పంచభూతములనగానేవి ?

ఉ॥ ౧ ఆకాశము (శబ్దజస్థితము) శబ్దతన్మాత్రచేఁగలిగిన ఆకా
శము. ఇది (దేశ) బయలంతటను వ్యాపించి ప్రతిచోటను ప్రతిదానిలో
నుండునంతటి సూక్ష్మద్రవము.

౨ వాయువు-స్పర్శతన్మాత్రచేఁగలిగిన సూక్ష్మభూతమగు వాయు
వు. దీనికి స్పర్శప్రధానగుణముమాత్రమేగలదు.

౩ అగ్ని-రూపతన్మాత్రచేఁగలిగిన అగ్ని. (కాంతి ఉష్ణము అగ్ని)

౪ అప్-రసతన్మాత్రచేఁగలిగిన జలము ఉదకము (అప్)

౫ పృథ్వి-గంధతన్మాత్రచేఁగలిగిన పృథ్వి.

౯౮ ప్ర॥ రాజసాహంకారమువలన నేమిఁగలిగెను ?

ఉ॥ రాజసాహంకారము ఈశ్వరునియొక్క యిచ్ఛచేత ప్రకృతి
మహత్తులు ప్రతిపదార్థమునుగలిగించులాగున సాత్వికాహంకారమున
కును తామసాహంకారమునకునుతోడ్పడును. (సహకారియగును.)

౯౯ ప్ర॥ జగత్సృష్టికి పూర్వము ప్రకృతియే రూపంబున నుండెను?

ఉ॥ సృష్టిప్రారంభముకాకముందు ప్రకృతి నిరాకారమై ఆవృ
త్తమైయుండెను. అదిబహుళశక్తి పరమాణుస్థితి (రూపమందు) యుండుం
డుననిచెప్పవచ్చును. దానిగుణంబులు సూక్ష్మావస్థయందుండెను.

౧౦౦ ప్ర॥ శుద్ధసత్వమునగానేమి ?

ఉ॥ అదితనకంటెభిన్నమైన ప్రకృతిగుణంబులకు లోనుగాని
(లోంగని) యొకద్రవ్యము. దానికిగలనామములు స్వచ్ఛ, ద్రవ్య, ని
త్యవిభూతి యనునవే. ఈశుద్ధసత్వమునుంచి (విష్ణులోకమగు) వైకుంఠ
మును, ఈశ్వరవిగ్రహములును (శరీరములు) ముక్తులశరీరములునుగలి
గెను. వారియిచ్ఛామూల్యమునుజేసి యీ శరీరంబులను ధరింతురు.

అదిస్వభావమున జ్ఞానమయమగునదియైనను జీవికాకపోవుటచే అచిత్తులొకేర్పబడినది. ఈశుద్ధసత్యము దానిస్వభావముచే సతినూత్కమగుటచే దృగ్గోచరముగాదు.

౧౦౧ ప్ర॥ చిత్తినగానేమి ?

ఉ॥ అదిజీవాత్మ (జీవుడు) పాక్యతముగాదు అది అచిత్తుకంటెను ఈశ్వరునికంటెను భేదమై దేనిచేతను గలుగజేయబడని నిత్యవస్తువై యున్నది. ప్రతిపురుషునినుండలి జీవాత్మయు మరియొకని యుండుండు జీవాత్మకంటె భిన్నమై యుండును. చిత్తు లేక ప్రత్యక్ అనగా జ్ఞానముగలదేయని యర్థమిచ్చును. అది జీవుని ఈశ్వరునిగూడ తెలుపును గాని ఈశ్వరుని జ్ఞానము నిత్యమును అనంతమునై వికాసమునకు నేవిధసహాయము సగత్యములేక యుండగను జీవునిజ్ఞానము బంధముచేత పరిమితముగలదియై యుండగాను చిత్తనుశబ్దము సామాన్యముగా జీవాత్మనుమాత్రమే దెలుపుదుచేయుటకు నుపయోగింపబడును. దావియాకృతి సామాన్యముగ అణువై యుండినను దానిజ్ఞానము మోక్షమందున నంతమగును.

అది నిష్కళంకమును (పరిశుద్ధమును) ఆనందమయమును, అణుమాత్రమును, జ్ఞానముగలదియును, నిర్వికల్పమును, మరియును గృహణశక్తికి మూలమునై యున్నది. (మోక్షము నొందుదనుక కర్మబద్ధమగునట్టి) జీవుడు (అహంవాచ్యుడు) పర్వభక్తమునకుఁ బరతంత్రుడు (శేషి) నై యుండును.

అది మోక్షము నొందువరకు ప్రకృతినబంధములేక యుండనేరదు ప్రకృతియొక్క ప్రత్యంశమును (అణువును) జీవయొక్కమై తాను గలిగియుండిన జీవునికి శరీరమై యుండును ప్రతిజీవియును పరమాత్మను శరీరిగాను అనగా సంతర్వామిగాను గలిగియుండును. కరబ్రహ్మము ప్రతిజీవునియందును ప్రకృతియొక్క ప్రతియణువునందును వ్యాపించి యుండును. జీవులుమూడువిధములై యుండును.

౧౦౨ ప్ర॥ జీవులయొక్క మూడుతరగతులను దయచేసి వివరింపుడు (ప్రీతిధచేతన లక్షణముల వివరింపుడు)

ఉ॥ వారెవరనగా (నిత్యానంద-బ్రహ్మానంద) మను పరమానందమును నిరంతరమును అనుభవించుచు నెన్నటికిబ్రకృతి లేక కర్మబ

ధులుగానట్టినితులు.

౧ వాదుసర్వజ్ఞులై వైకుంఠలోకమున వసించుదురు. వారలు అనంతగరుడ విష్వక్సేనలాదిగాగలవారు.

౨ మోక్షమునులభించి యీవిధమున సమస్తదుఃఖములవలనను, ప్రకృతి బంధమువలనను విముక్తులైనసర్వజ్ఞులైనముక్తులు.

౩ బద్ధులు- సమస్తకర్మకును ప్రకృతినబంధమునగలుగుదురి ఖములకును లోబడినవారగుబద్ధులు- వారు దేవతలు, మానవులు, తిర్యక్కులు

౧౦౩ పృ॥ పరబ్రహ్మమే సకలకార్యములకు (పదార్థములకు) గొప్ప మొదటికారణమైయుండెనని తొలుతమీరుచెప్పినట్లు నేనుగిహించితిరిగాని తను వాటిమీదుప్రకృతియే జగత్కారణమై యుండెనని చెప్పితిరి. అది ఇదియెట్లయ్యెనోవివరింపుడు.

ఉ॥ ప్రకృతి జగత్తునకు నుపాదానకారణమైనప్పటికిని తానుగుణము (విశేషణము) అనగా శరీరమైయుండిన పరబ్రహ్మములేక అది యుండనేరదు- ఈవిధముగాపరబ్రహ్మము తానేప్రకృతికి కారణమైనట్లు చెప్పబడవచ్చును పరబ్రహ్మమునకు శరీరమైన ప్రకృతయే తాననేకరూపములుగ పరిణమించును. అనగా పరబ్రహ్మములేక స్వతంత్రముగా ప్రకృతి జగత్కారణముగాదుగానిపరబ్రహ్మముయొక్క విశేషణముగా (గుణముగా) పరతంత్రముగల రెండవకారణమైయుండును. ఉపాదానకారణమనగా బంగారము భూషణముయొక్కయు, మృత్తఘటముయొక్కయు నుపాదానకారణములైనట్లుగానే రూపము మార్పుజెందినమీదట దేనిచేతనొక కార్యముగలుగుచున్నదో యదియుపాదానకారణమని యిక్కడ నాయభిప్రాయము- ప్రకృతిఅప్రత్యక్షమైన (అంతర్లితమైన) ఆభేదమైనసూక్ష్మస్థితి, భేదమైనస్థూలస్థితియను రెండునంకుచితస్థితీలందునుండును- స్థూలస్థితియందు అదిజగత్తనిపిలువబడును రూపపరంపరలను గలుగజేయును. హిందూతత్వశాస్త్రమునందు సూక్ష్మస్థితియందలి ప్రకృతికారణమనియు, (స్థూల) దానివికాసస్థితియందు కారణమనియు జెప్పబడును. ఈయర్థమందు (అభిప్రాయముచేత) బంగారును, మన్నును భూషణమునకును ఘటమునకును మూలకారణములైనట్లుచెప్పబడును. కాని వికాసస్థితియందుగాని యవికాసస్థితి

యందుగాని ఆయేకమగు పదార్థమే (ప్రకృతి) పరబ్రహ్మమునకు శరీరముగాను, పరబ్రహ్మముతనశరీరిగాను ఎల్లప్పుడునెంచబడును.

౧౦౪ ప|| బంగారము బంగారపనివానికంటెను, ఘటముకు లాటుసికంటెను భిన్నమైనవిధమున ఉపాదానకారణమును, నిమిత్తకారణము నొకటి మఱొకటికంటె వేరైయుండును. అట్లుగూచో పరబ్రహ్మము, ఉపాదానకారణంబుగనునిమిత్తకారణంబుగనుగూడ నెట్లుండు?

ఉ|| తనయిచ్చచేత, తనగుణమగుప్రకృతి తనలోనుండి విశ్వమును గలిగించుటంజేసి (ఏకురించుటచే) పరబ్రహ్మము నిమిత్తకారణమగునటులఁ జెప్పబడును.

కాలముజగమునకు (సహాయకారణము) సహకారికారణమనిజెప్పబడును. (కాలముశరీరముగాగల)కాలశరీరి యగుటచే పరబ్రహ్మము జగంబునకు సహకారికారణమని గూడనై యున్నటులఁజెప్పనొప్పును.

౧౦౫ ప|| కాసిప్రకృతిపరిణామము (వికాస=వికరణము) చేత జగముగలిగినదని చెప్పబడుచేని పరబ్రహ్మము సృష్టియొక్క కారణమగునని యెట్లుచెప్పబడగలదు?

ఉ|| సృష్టియనుపదము (శబ్దము) తప్పవేరై యున్నది. ఇదివరకె యుండియున్న ప్రకృతినుండి పరబ్రహ్మము విశ్వమును నికురింపఁజేసెను. ప్రకృతీయును పరబ్రహ్మముయొక్కయిచ్చకు లోబడి (ఇచ్ఛానుసారముగా) తననుండివిశ్వమును వికురించెను. ఈవికరణమే (ఈపరిణామమే) సృష్టియనిపిలువబడును. శూన్యమువలననే దేనియొకపదార్థము సృజింపఁబడఁగలదని నమ్మాటయసాధ్యము. సృష్టి యిరుతెరంగులనియు నింకను మువ్విధంబులనియు గూడచెప్పఁబడును.

౧౦౬ ప|| ఆయిగుతెరంగు లెవ్వయైయుండును?

ఉ|| అవియేవనగా. ౧ సమష్టిసృష్టి (సామాన్యసృష్టి) ౨ వ్యష్టిసృష్టి (ప్రత్యేకసృష్టి)

౧౦౭ ప|| సమష్టిసృష్టియనగానేమి?

ఉ|| పరబ్రహ్మముయొక్కయిచ్ఛానుగుణ్యముగా మహత్తు, అహంకారాదులు జనించుట సమష్టిసృష్టి, సమష్టిసృష్టిపరబ్రహ్మచ్ఛానుసారముగా మహదహంకారాదులుజనించుటయే,

౧౦౮ ప్ర॥ సృష్టిసృష్టియనగానేమి?

ఉ॥ వ్యష్టిసృష్టియనగా పంచభూతములు కలిగినతరువాత నా పంచమహాభూతంబులు (పంచకారణమును) క్రిమిమగునన్యోన్యచిత భాగంబులుగ గూడిన సమ్మేళనమువలనగలుగు సృష్టి పరిణామము అయ్యుండును. అట్టిసమ్మేళనములేకయే ప్రత్యక్షసృష్టిపరిణామము గలుగ నేరదు. కర్మచేతోద్భవిన యీపరిణామముచేత విశ్వమునందలి వివిధ ములగుశరీరములు గలిగించబడును. అవిసలువిధంబులై యుండును

౧౦౯ ప్ర॥ విశ్వమునందలి శరీరముల నలువిధంబులేవై యుండును ? (నలువిధశరీరంబులేవేలి)

ఉ॥ అవియేవనగా.

౧ సుర=(దైత్యగంధర్వాదులు)

౨ నర=(మానవులు)

౩ తిర్యక్=(జంతువులు)

౪ స్థావర=(శాక=వృక్షములు, ఖనిజములు)

౧౧౦ ప్ర॥ సృష్టియొక్క మువ్వధంబు లేవ్యవస్థాయుండును ?

ఉ॥ అవియేవనగా. ౧ ప్రాకృతసృష్టియనగా పై నవిసరింపఁబడిన సమస్తసృష్టికి ననుగుణముగా మహాదహంకారముల పరిణామము అది మొదటననగా తొలుత బ్రహ్మయొక్క జీవితకాలమగు ప్రథమమా కల్పమందు నొక్కమారుజరుగును (గలుగును.)

౨ దైవందిన సృష్టియనగా (బ్రహ్మకొడినమగు) ప్రతిబ్రహ్మకల్పమందు నాదియందొక్క వ్యాయముగలుగు పరిణామము (సృష్టి) అదివ్యష్టికిననుగుణముగా నుండును

౩ నిత్యసృష్టి అనగా సమస్తస్థూలశరీరములయొక్కయు జవనవృద్ధులవంటివి. కర్మఫలానుగుణ్యముగా ప్రతీదినమును జరుగు పరిణామము (సృష్టి)

౧౧౧ ప్ర॥ కల్పమనగానేమి ?

ఉ॥ కల్పమనగా నొకవియతకాలము. బ్రహ్మకల్పమనియు మహాకల్పమనియు రెండుకల్పములుగలవు. కల్పమనునది మన్వంతరములని పిలువఁబడి యింకనుతక్కువగు వియతకాలములతో నేర్పడును ఈమన్వంతరములు తిరిగీయుగములని పిలువఁబడు కాలవ్యవధులచేనేర్పడును.

అట్టియుగములలో నాలుగుగలవు.

౧౧౨ ప్ర॥ ఆనాలుగుయుగంబులేవి?

ఉ॥ ౧ కలియుగము—౪౩౨,౦౦౦ సంవత్సరములుగల కలియుగము.

౨ ద్వాపరయుగము—౮౬౪,౦౦౦ సంవత్సరములుగల ద్వాపరయుగము. (ము.

౩ త్రేతాయుగము—౧,౨౯౬,౦౦౦ సంవత్సరములుగల త్రేతాయుగము
౪ కృతయుగము—౧,౭౨౮,౦౦౦ సంవత్సరములుగల కృతయుగము
ఈచతుర్యుగములవెరసి మొత్తము ౪,౩౨౦,౦౦౦ సంవత్సరములు, ఇది యొక మహాయుగముగ నేర్పడును.

౧౧౩ ప్ర॥ మన్వంతరమనగా నేమి?

ఉ॥ మన్వంతరమనగా, నొక మనువుయొక్క నయను (జీవిత కాలము) అది డెబ్బదియొక్క మహాయుగము లకు సమానమైయుండును.

౧౧౪ ప్ర॥ బ్రహ్మకల్పమనగా నేమి?

ఉ॥ బ్రహ్మకల్పమనగా బ్రహ్మయొక్క యొకదినము అది, ప్రతి మన్వంతరములకు మధ్యకాలముగు సంధులతో గూడపడునాలుగు మన్వంతరములకు సమమైయుండును ఈ కాలమంతయు (ఈ బ్రహ్మకల్పము) ౧౦౦౦ మహాయుగములకు సమము.

౧౧౫ ప్ర॥ మహాకల్పమనగా నేమి?

ఉ॥ మూడువందలయిరువై బ్రహ్మదినములు. అనగా బ్రహ్మకల్పములు సమానవిశ్రాంతికాలములగు రాత్రులతోగూడ బ్రహ్మకొక సంవత్సరమగును అటువంటి సెనవత్సరశతంబు (మూడువత్సరములు) బ్రహ్మయొక్క జీవితకాలమై యొక మహాకల్పమని పిలువబడును. ఇది యను మానవసంవత్సరములు ౩౧౧,౦౪౦,౦౦౦,౦౦౦,౦౦౦, మానవసంవత్సరములకు సమమైయుండును.

౧౧౬ ప్ర॥ వర్తమానమహాకల్పములో నేభాగమును మనమిప్పుడు పొందియున్నాము?

ఉ॥ ఈప్రస్తుతయాకృతీయందున్న (దానివర్తిమాన యాకృతీయందున్న) విశ్వముయొక్క సృష్ట్యాదినుండియు నీమహాకల్పములో నొకసగముగ తిండియున్నది. ఆసగమును పరయనిపిలువబడును. సపరిమనురెండవసగము నిప్పుడే ప్రారంభించియున్నది. యనగా బ్రహ్మజీ

వితకాలములో నేబదియొకటవ సంవత్సరమారంభమైయున్నది. ఇట్టి టికిక నార్గురుమనువుల ప్రభుత్వకాలములు సమాప్తినొందియున్నవి. ప్రస్తుతంబున పరిపాలించుమనువు వైవస్వతమనువను నేడవయతడు అతడు పరిపాలించుటకు ప్రారంభించిననాటనుండియు జీబ్బదియొక్కమ హాయిగములలో నిరువదియేడుమహాయిగములు గతించియున్నవి. మనమిప్పుడు ఇరువదియేనిమిదవ మహాయిగనుందున్నాము. ఈమహాయిగములో మూడు చిన్న యుగములు గతించియున్నవి. మరియునిప్పుడు వర్తమాన నాల్గవయుగమగు కలియుగముయొక్క ౪౯౯౮వ సంవత్సరమందున్నాము.

౧౧౭. ప్ర॥ ప్రళయమనగానేమి?

ఉ॥ విశ్వము తనయిప్పటిదైన స్థూలరూపమునుండి సూక్ష్మరూపములోనికి మారునప్పుడు, అదిప్రళయమందున్నదని చెప్పబడును. ప్రళయమునకు విధములై యుండును. ఏవనగా ౧ ప్రకృతిప్రళయము ౨ సైమిత్తికప్రళయము ౩ నిత్యప్రళయము ౪ అత్యంతకప్రళయము.

౧౧౮. ప్ర॥ ప్రకృతిప్రళయమనగానేమి?

ఉ॥ ప్రకృతిప్రళయమనగా దీనియందువిశ్వమంతయును దాని ప్రస్తుతస్థితినుండి సూక్ష్మస్థితిలోనికి మారును మరియు (సభేద) సూక్ష్మప్రకృతిలోనికి లీనమగును. ఇట్టిప్రకృతిస్థితియందు దానిసత్వరజస్తమోగుణంబులకు వైషమ్యముగలదుగాన సృష్టిజగగనేరదు. ఈప్రకృతిప్రళయము ప్రతిబ్రహ్మయొక్క జీవితకాలములో ననగామహాకల్పము లోనాదియందు నొక్కపర్యాయముజరుగును.

౧౧౯. ప్ర॥ సైమిత్తికప్రళయమనగానేమి?

ఉ॥ ఈ ప్రళయము ప్రతిబ్రహ్మకల్పము యొక్కయంతమునందు నొక్కమారుజరుగును (కలుగును.) దీనియందుతీలోకంబులు (సూర్యమాలికలు) తమప్రస్తుతస్థితినుండి తమయందుగల సమస్తవదార్థములు వానియాదిమభూతములలోనికి శేడనట్టిప్రారంభ స్థితిలోనికి జేగును.

౧౨౦. || నిత్యప్రళయమనగానేమి?

ఉ॥ నిత్యప్రళయము ప్రతినిముషమునజరుగును. అదిమరణమువంటి నశ్వరస్థితిలోనికి శరీరంబులు పోవునప్పుడు అవిపొందునట్టిమార్పునంటివికృతియొందున్నది.

౧౨౧ అత్యంతికప్రశయమనగా నేమి?

ఉ॥ అత్యంతికప్రశయమనగా జీవప్రకృతులకు గలసంబంధము విడుదలవంటి స్థితియైయున్నది. ఇదిజీవుడుముక్తి నొందునపుడుకలుగును

౧౨౨ ప్ర॥ విశ్వము సత్యమనియు పూర్ణముగా నశ్వరముగా దనియు తాముచెప్పనట్లుగిహించుదును (నాతోచినది) కాని ఘటంబులు ముక్కలుగా భిన్నమగుటయు ప్రవాహములిగురుటయు, ఇంకినితరచాక్రమకదార్థములు లీనమగుటయు ననగానశించుటయు మనముచూచెదముగదా యట్లయినవిశ్వము సత్యమేనా?

ఉ॥ విశ్వము ఘటంబునకంటెను ప్రవాహమునకంటెను మరియేపదార్థమునకంటెనుగూడ విశేష విలక్షణంబగు సత్యస్వరూపముగలదనినేనుచెప్పను ఆకారము=రూపముల ప్రతిపదార్థమును క్షీణదశ్యములకు సద్దీపమైయుండును. అనగారూపములునశ్యములుగాని వానియూపాదానేకారణమైన సత్యపదార్థమునశ్యముగాదు. (మిథ్యగాదు.) సూలశరీరంబున్నయు నశించిపోవును. ఇదిసత్యముగానుండు పదార్థములేవనగా నూత్నములగు నణువులేయైయున్నవి అవిసృజింపబడనివియు నశింపచేయనగలిగియు నూత్నస్థితియందు నగోచరంబులైనవియు నైయున్నవి. అనగాప్రశయమందు సత్యజన్తమస్సంపన్నమగుటంబులు నిర్వాహారంబులుగలవైయుండును. సృష్టిజరుగునపుడు అవిసంచరించును. (వ్యాపారసహితములగును.) విశ్వమును తిరిగి సృష్టించబడును. ఒకఘటంబుభిన్నముచేయబడి దానిముక్కలు (శకములు) ధూళిగాజేయబడవచ్చును. గానిధూళిగానేర్పడిన యణువులు నశింపజేయబడినేరవు. ఈయర్థంబున (పక్షమున) జగత్సత్యము.

౧౨౩ ప్ర॥ జననమరణములనగా నేమి?

ఉ॥ ఒకశరీరమునందు జీవాత్మప్రవేశించుట జననమనబడును ఒకశరీరమును జీవాత్మ విడుచుట మరణమనబడును ఒకశరీరమందు జీవుడు కొంతకాలమువరకు నివసించి యటుపిమ్మట దానిని విడిచిపెట్టుచుదీర్ఘకాలమైనపిమ్మటనేని లేక స్వల్పకాలమైనపిమ్మటనేని మరియొక శరీరమున బ్రవేశించును మరియుక శరీరంబుచేరిన దానిపరివర్తన (అది వేరొకశరీరమున బ్రవేశించుట) పునర్జన్మనను బడును. జననము, మరణము, పునర్జన్మము, వికారముగల (వికారాస్పదముగు) శరీరముయొ

క్క యావశ్యకము లేగాని (శరీరమాత్రయావశ్యకములుగాని) నిర్వికారియగు జీవునియొక్క యావశ్యకములుగావు.

౧౨౪ ప్ర॥ కాని, జీవాత్మ యప్రాకృతుడై, శాశ్వతుడై, నిర్మలుడై యుండినది అది ప్రకృతిసంబంధమునానికి నెట్లు రాగలుగును (శరీరధారణముచేత) ఇట్లుసుఖదుఃఖములకు నెట్లు బోనగును? (కష్టసుఖములకెట్లు పాల్పడును?)

ఉ॥ ప్రకృతితో జీవాత్మయొక్క సంబంధమునకు దుఃఖమునకు సుఖమునకునుగూడ (సుఖదుఃఖములకును) కర్మయే కారణమైయుండును. అది (మానవపరమాణువు) కారణశరీరరూపముననుండును. (కర్మకారణ శరీరాకారమున బ్రకృతితోడ జీవాత్మయొక్క సంబంధమునకును కష్టసుఖములకును కారణమునైయుండును) కర్మమైన జెప్పబడిన జననమరణ పునర్జననములను సర్వవిధ శరీరంబును గలిగించు కారణమై యున్నది.

౧౨౫ ప్ర॥ కర్మయనగానేమి?

ఉ॥ కర్మయనగా జీవాత్మయొక్క యోగకార్యగూడిన (జ్ఞానము గల) మంచిచేసి, చెయ్యదేనియగు, క్రియయొక్క ఫలమైయుండును. (యున్నది) సత్కర్మయీశ్వరుని సంతసింపజేయును. (అది సత్కర్మ) దుష్కర్మయీశ్వరుని గోపింపజేయును. (అది దుష్కర్మ)

౧౨౬ ప్ర॥ జీవునియొక్క క్రియకర్మ నెట్లు గలిగించును?

ఉ॥ అజ్ఞానయనగా ఆ విద్యచేతను అది ౧ అన్యభాజ్ఞాన ౨ విపరీతజ్ఞానములని యిరుదెరుంగునైయుండును.

౧౨౭ ప్ర॥ అన్యభాజ్ఞానమనగా నర్థమేమి?

ఉ॥ అది ఒక పదార్థముయొక్క గుణములనుజూచి మరియొక పదార్థగుణములుగా భ్రమించుటయని దానికర్థము. (ఒకపదార్థధర్మమును వేరొకపదార్థధర్మమునుగా భ్రమించుటయని దానికర్థము)

౧౨౮ ప్ర॥ విపరీతజ్ఞానమనగానర్థమేమి?

ఉ॥ ఒకపదార్థమునుజూచి మరియొకపదార్థముగా భ్రమించుటయని విపరీతజ్ఞానమునకర్థము.

౧౨౯ ప్ర॥ అవిద్య కర్మ నెట్లుకలిగించును?

ఉ॥ జీవుడుప్రథమంబున శరీరంబునుజూచి తాననుకొని భ్రమించు

చును. అటుతరువాత (జనన, మరణాదులగు) శరీరగుణంబులనుజూచి తనకు సంబంధించినదిగా (తనగుణంబులని) భ్రమించును. ఈయజ్ఞానము ఆశ, అనూయ, కోపాదులను (రాగద్వేషాదులను) గలిగించును. మరియును వానిపాపబల్యంబుచేత జీవుడు (మంచిలేక చెడుకర్మలకారణమగు) కొన్నిక్రియలకులొనగును. (నుకర్మలకుగాని దుష్కర్మలకుగాని కారణమైనకొన్నిక్రియలొనగును.) ఈకర్మలు వాసనాజ్ఞానములమూలమున యితరక్రియఁ బుట్టించును. తిరిగి. రుచినశంబున జీవుడు పలు తెరంగులుగల యితర (పదార్థముతో) ప్రకృతిచేబద్ధుడగును. (ప్రకృతితోడనైన యిట్టి సంబంధఫలము- అజ్ఞానమైయుండును, ఈయజ్ఞానము కర్మలగుగలిగించును. ఈవిధంబునకర్మ నిర్మితారంభమేమియు లేకుండగ సరిగానొకచక్రముతరుగులాగున, అవిద్య (అజ్ఞానము) కర్మ, వాసన, (వాడుక) రుచి (వాంఛ) ప్రకృతిబంధము (పదార్థసంస్కర్ష) అనునీయై ధు ప్రధానాంశములతో పనిచేయును (చలించును) ఈయధిపాత్రయమునందు, కర్మయు, ప్రకృతితోడి జీవసంబంధమును (కారణశరీరమును) నదీపరీవాహనమునలెనే యనాదియగు పరీవాహనాడియని చెప్పఁబడును. ఇవి యేమధ్యకాలమునందైననురావు. (కర్మకారణశరీరములు మధ్యమధ్యరావు) గానిజీవుతోగూడ ప్రళయమందు సహాయాంతరితస్థితియందుండును (సూక్ష్మరూపంబుననుండును). తదనంతర పరిణామవ్యాప్తి పారంభించినపుడు (తదనంతరస్పృష్టిపారంభమైనపుడు) తిరుగ యవి విజృంభించి మునుపటివిధమున ఫలములనుగలిగించును (కర్మఫలము)

౧౩౦ ప్ర॥ దుష్కర్మచేయుటనుండి (దుష్కర్మచేయకుండగ) ఈ శ్వసండు జీవాత్మనేలయటంకపరుపలేడు? (నలనిరోధింపజాలడు?)

ఉ॥ ఈశ్వరుండు ప్రత్యక్కారణము (వ్యప్తికారణము) కాదుగాని ప్రతిదానికిసమప్తి కారణమవును. గావున వ్యప్తిత్యక్తమునుబట్టి పూర్ణముగ నేమియు చేయకుండును (నిష్ప్రగానుండును). మరియుకపక్షంబున ప్రతిజీవుడును ప్రత్యేకింపఁబడియన్నాడుగావున తనస్వకర్మఫలానుభవబాధ్యుడవును.

౧౩౧ ప్ర॥ దుష్కర్మయొక్క ఫలమేమి?

ఉ॥ నరకానుభవమును, ఈలోకంబునందు కుఠిమును.

౧౩౨ ప్ర॥ నరకమనగానేమి?

ఉ॥ ఒకానొకస్థలంబునందలి యొకయనస్థ దీనియందుజీవాత్మ (పాపము) దుష్కర్మయొక్క ఫలమునకుగాను శిక్షాపాపముగు బాధ ననుభవించును ఇది మృత్యు జేపుడగు యమునిచే బాలింపఁబడును.

౧౩౩ ప్ర॥ నరకంబున బాధజెందునపుడు, జీవాత్మకేదేని శరీరంబుగలదా?

ఉ॥ ఉండును (కిలదు) స్థూలశరీరంబునుండి సూక్ష్మశరీరమువేరై నతరువాతసూక్ష్మశరీరమునుండి కలిగిన నరకశరీరము లేక యాతనా జేహమను చిత్తమైన శరీర మొంటి వానిండును.

౧౩౪ ప్ర॥ సుకర్మయొక్కఫలమేమి?

ఉ॥ స్వర్గంబునందు సుఖానుభవమును, ఈలోకంబునందు పౌఖ్యమును

౧౩౫ ప్ర॥ స్వర్గమనగానేమి?

ఉ॥ (ఉర్ధ్వలోక) ఒకానొకలోకంబునందలిసుఖానస్థ అచ్చటజీవాత్మస్థూలశరీరమునుండి సూక్ష్మశరీరము వేరై నతరువాత సూక్ష్మశరీరముచేగలిగిన యొవిధమైన శరీరమునుధరించి యేవిధమైన దుఃఖమును లేకుండగ జీవాత్మసుఖమునుభవించును.

౧౩౬ ప్ర॥ ఉర్ధ్వలోకమనగానేమి?

ఉ॥ భూలోకంబుననుండి సూర్యలోకపర్యంతము వ్యాపించియుండు భువనోకము ౧ సూర్యునినుండి భృవనక్షత్రమువరకునుండు స్వర్లోకము ౨ మహర్లోక ౩ జనోలోక ౪ తపోలోక ౫ సత్యలోకము ౬ ఈ చివరి నాలుగులోకములును భృవనక్షత్రమునుండి యాబ్రహ్మాండముయొక్క హద్దులపర్యంతము వ్యాపించియుండును. సామాన్యముగానీ లోకములు స్వర్గలోకములనియు పుణ్యలోకములనియు పిలువబడును

౧౩౭ ప్ర॥ (సంగతియెట్లున్నను) స్థిత్యనుగుణముగానరకంబునందైనను స్వర్గంబునందైనను జీవాత్మయెంతకాలమువరకునుండును?

ఉ॥ ఇట్టియవస్థలోనికి దీనుకొనివచ్చినకర్మయెంతవరకునుండునో యంతకాలమువరకునుండును.

౧౩౮ ప్ర॥ పితృలోకము, విష్ణులోకము; శివలోకము, సచ్చటయుండు.

ఉ॥ అవి ఊర్ధ్వలోకములయొక్క కొన్నికొన్ని భాగములై యుండును.

గ౩౯ ప్ర॥ ఈ బ్రహ్మాండముగాక మరియే వేని యితర బ్రహ్మాండములుగలవా?

ఉ॥ అనేకములుగలవు. ప్రతిదియు నీ బ్రహ్మాండములో నుండునట్లుగాని చతుర్ద్విలోకంబులును, స్వర్గము నరకము, దానిదిగుసూర్య చంద్రాదులును గలిగియుండు

గ౪౦ ప్ర॥ ప్రతిబ్రహ్మాండమునకును (హిరణ్యగర్భుడు, ఒకబ్రహ్మగలడా?

ఉ॥ కలడు ప్రతిదియు నీ బ్రహ్మాండమువలె సేర్వాటుజేయబడియుండును.

గ౪౧ ప్ర॥ ఈ బ్రహ్మాండములు శాశ్వతములై యుండునా?

ఉ॥ ప్రతిదియు దానిబ్రహ్మయొక్క జీవితకాలంతయున దాని యంత్యభూతని లలోనికి మార్చబడును. అనేక (హిరణ్యగర్భులు) బ్రహ్మలు జీవించి యుండినవారు. అనేకులింకను రానై యున్నారు.

గ౪౨ ప్ర॥ కర్మయూ బ్రహ్మాండమునందునలె నితర బ్రహ్మాండములలోను పనిచేయునా?

ఉ॥ చేయును అదే విధమున పనిచేయును.

గ౪౩ ప్ర॥ ఈ బ్రహ్మాండములన్నియు నేక కాలంబున ప్రళయాధీనములై యుండునా?

ఉ॥ కావు ప్రతిదియు తనప్రళయము నితరమగువాని ప్రళయమునకంటె ధన్వమయిన కాలంబునఁగలిగియుండును. (ప్రతిదాని ప్రళయము నితరమగు బ్రహ్మాండ ప్రళయములకంటె విలక్షణమగు కాలంబునందు గలుగుచుండును). ఇందుకు సాధ్యశ్యముగ నీక్షణంబున నొక బ్రహ్మాండము ప్రళయమందుండవచ్చును. వేరొకటి తనస్పష్టి నిష్పక్షే సార్థి రంభించును. ఇట్లుగనే తక్కినవికూడా.

గ౪౪ ప్ర॥ ప్రతిబ్రహ్మాండమును వేరొక దానికిం దభిన్నమైయుండునా?

ఉ॥ ప్రతిదియును మహదహంకారములతోఁగూడ వానియమిత్రితా వస్థయందుండు పంచభూతవిశిష్టమైన సప్తానరణంబులచేతను జాట్లుకొనబడియుండును (పరివేష్టించబడు) కావున ప్రతిబ్రహ్మాండమును

వేరొక ప్రతిదానికంటెనుగూడ ఒకయండము వేరొకయండమునకంటె వేరైనట్లుగా భేదమైయుండును.

౧౮౧ ప్ర॥ బ్రహ్మాండములన్నియు వేరువేరు ఈశ్వరులు గలిగి యుండురా? ఈ బ్రహ్మాండములన్నిటికి బ్రత్యేక ఈశ్వరులుందురా?

ఉ॥ లేదు ఉండదు. ఈ బ్రహ్మాండములన్నిటిని వ్యాపించి పరిపాలన మొనర్చు (పరబ్రహ్మ) నీశ్వరుడొక్కఁడు (మాత్రము) గలడు.

౧౮౨ ప్ర॥ ఈ బ్రహ్మాండములన్నియు నేకప్రకృతి (మూలప్రకృతి నుండియే) కలిగింపఁబడియిన్నవా?

ఉ॥ అవును ప్రకృతీయనంతమైయుండును. దానియొక్క యనేకభాగంబులందు సృష్టిజరుగుచుండును. అనేక బ్రహ్మాండములు సృష్టిలో వానియొక్క సయితక్రమంబున జనించుచుండును ఎక్కడసృష్టిలేదో యట్టి ప్రకృతియొక్క ఆభాగములందు నేమియుజరుగదు. మరియు నచ్చట నిర్వాప్తపారముగుబడులు (అకాశము) మాత్రముండును.

౧౮౩ ప్ర॥ స్వర్గనరకంబు లనుభవింపబడినతరువాత జీవాత్మకేమి సుభవింపును?

ఉ॥ అది స్వర్గానరకంబు లనుభవించిన శరీరంబులనువిడిచి దానికర్మాక్షణ పాపబ్రాహ్మణగుణముగు (స్థూలశరీరమును) ప్రకృతిశరీరమును ధరించును. ఈ (పద్ధతి) క్రమము చివరకిది మూఁడుమానుసంపాదించి యివ్విధమున పునర్జన్మరాహిత్యము నొందువరకును తిరిగి తిరిగిజరుగుచుండును

౧౮౪ ప్ర॥ సత్కర్మచేత సమస్త పార్థివలోకానుభవమును నియమితక్రమములేకగలుగునా?

ఉ॥ కిలుగదు. సుఖానుభవము ఒక్కొక్కలోకంబునందు సత్కర్మయొక్క స్వభావమునకును మేరకును దగినట్లుగ అనుభవింపఁబడును.

౧౮౫ ప్ర॥ పార్థివలోకంబునందు నెవరువసించును? వారచ్చటనేమిచేయుదురు?

ఉ॥ హిరణ్యగర్భుడు, రుద్రుడు, ఇంద్రుడు, అగ్ని మొదలగు వారివంటి దేవతలు. వారిలోప్రతివాఁడును వారివారి స్వకీయముగు విధికారములు గలిగియుండును. అసలుగా హిరణ్యగర్భుడు ప్రజాపతులచేత సృష్టికార్యములఁ జూచుచుండును.

౧౫౦ ప్ర॥ ఈ దేవతలందరు నేకలోకంబునం దొక్కస్థలంబునం దేవసంతురా?

ఉ॥ ప్రధాన దేవతలలోఁ బ్రతివారును తమస్వకీయమగు నాయా లోకంబుల జీవించుదురు. అక్కడ తనయధికారము తనకంటెతక్కువ గదేవతలకు గలిగియుండు.

౧౫౧ ప్ర॥ వారుతమకార్యములను పరబ్రహ్మకంటే(పరబ్రహ్మ ధీనులుగాకుండగ) ప్రత్యేకముగా నెరవేర్చుచుందురా?

ఉ॥ లేదు. వారందరుపరబ్రహ్మమునకు పరతంత్రులు(అధీనులై యుందురు).

౧౫౨ ప్ర॥ ఈ దేవతలుసర్వకాలమును జీవించురా?

ఉ॥ జీవించరు. (హిరణ్యగర్భుని జీవితకాలమగు) మహాకల్పాంతమందు దేవతలందరు తమశరీరంబులవిడిచి హిరణ్యగర్భునితోఁగూడ మోక్షమునొందుదురు.

౧౫౩ ప్ర॥ అటులై నచోతదనంతర మహాకల్పమందువారిస్థానం బుల నెవరు చేకొందురు.

ఉ॥ ఇందునియొక్కయునిక నితర దేవతల యొక్కయు స్థానమును (స్థితిని)సంపాదించుకొన గలుగునంతటి పరిమితసత్కర్మ(పుణ్యము) పరిమితముగలుగునట్టి జీవులు

౧౫౪ ప్ర॥ మోక్షమనగానేమి?

ఉ॥౧ కైవల్యము ౨ బ్రహ్మనందము అనురెండువిధములుగలవు కైవల్యమనగా జీవునియదార్థదశయందు జీవునిచే ననుభవింపఁబడు పరమసుఖానుభవము. బ్రహ్మనందమనగా జీవునిచేతపరబ్రహ్మమువలె ననుభవింపఁబడు పరమ సుఖానుభవము. అనగా దానినిపరబ్రహ్మమనుభవించువిధమునకుండు సుఖానుభవము. ఇది సాయుజ్యమనిగూడఁ బిలువఁబడును.

౧౫౫ సాయుజ్యమనగా, పరబ్రహ్మమందుజీవునియొక్క లయముకాదాలనగా పరబ్రహ్మముతో జీవుడు పూర్ణముగా నై క్యమగుట కాదా?

ఉ॥ కాదు. జీవుడు పరబ్రహ్మముతో(మిశ్రిములేకుండా)కేవలముగా నై క్యముకాడని నేనిదివరకే చెప్పియున్నాను. సాయుజ్యమన

గా నేడమందువివరింపబడిన విధంబున వరబ్రహ్మముతోగూడ సమముగ బ్రహ్మనందానుభవముబొందుటయని యర్థమిచ్చును. ఇదిసాలోక్య సారూప్యములనుగూడుకొనియుండును.

౧౫౬ ప్ర॥ సాలోక్యమనగానేమి?

ఉ॥ సాలోక్యమన కేవలమొక స్థలంబునందే నివసించుటయని యర్థము.

౧౫౭ ప్ర॥ సారూప్యమనగానేమి?

ఉ॥ సారూప్యమనగా శుద్ధసత్త్వముచే నేర్పడునట్టి ఈశ్వరశరీర సదృశ్యమగు శరీరముగలిగియుండుటయని యర్థమిచ్చును.

౧౫౮ ప్ర॥ ఒకసారి మోక్షమునుసంపాదించినవీమృత జీవుడెప్పుడైన బద్ధుడగునా? (బంధుడగునా?)

ఉ॥ కాదు మోక్షము శాశ్వతమైనదని నేనిదివరకే చెప్పియున్నాను (మోక్షమును సంపాదించియున్న జీవులు) ముక్తులు తిరుగ వికనెన్నుదును ప్రకృతిగుణంబులకేని కర్మకేని బద్ధులుకారు. కాని లోకమునకు మేలుచేయుటకొరకై వారుయిష్టపడుదురేని వారు తామేయవలెఱింపవచ్చును అట్టియవతారానంతరిము వారు మోక్షమునకు దిరిగియుంటారు. మరియు నీయవతారములలోగూడ వారు ప్రకృతికిగాని కర్మకుగాని బద్ధులుకారు.

౧౫౯ ప్ర॥ మోక్షమనగా స్వర్గమునట్టి యొకానొక స్థలమందు సుఖానుభవమునొందునట్టి యొకయవస్థయేనా?

ఉ॥ అదిప్రాకృతంబుగాక శుద్ధసత్త్వముచేయబడి (అశ్శున్నతావస్థ లేక వైకుంఠ) పరమపదమని పిలువబడు నొకప్రదేశమందు నది యనుభవింపబడును. అది ప్రాకృతలోకములకన్నిటికంటె సుార్థమందుండును. కైవల్య బ్రహ్మనందములను ద్వివిధములగు మోక్షములును వైకుంఠలోకమునందే యనుభవింపబడునుగాని (వైకుంఠము) దాని యొక్కవేరువేరుభాగములందనుభవింపబడును.

౧౬౦ ప్ర॥ మోక్షముయొక్క ముఖ్యంశములేవి? (పరమధర్మములు)

ఉ॥ ప్రకృతిసంబంధమంతటనుండి జీవునిపూర్ణముగాఁ బ్రత్యేకించుటయు, మంచిదిగాని, చెడుదిగాని యగునట్టి కర్మను పూర్ణముగా

నశింపజేయుటయు, మోక్షమును శబ్దము బంధమునుండి విముక్తియని యర్థమిచ్చును.

౧౬౧ ప్ర॥ ఈసారాంశము లెచ్చిటసంపాదించఁదగియుండును?

ఉ॥ పాకృతవిశ్వావరణమున కవతలనుండు (నత్కున్నతస్థాన మగు) పరమపదములోనికి జీవునియొక్క పవేశమునకు పూర్వమండే.

౧౬౨ ప్ర॥ బ్రహ్మసందానుభవమునందు ముక్తులలో నేజేని భేదముగలదా?

ఉ॥ లేదు. పరబ్రహ్మయొక్క సుఖానుభవమునకైనను ముక్తు లసుఖానుభవమునకైనను ఏభేదమునులేదు.

౧౬౩ ప్ర॥ ఈమోక్షము నిషేధములేక (అపవాదములేక) ప్రతిజీవునిచేతనుగూడా పొందఁదగినదైయుండునా?

ఉ॥ అట్లనుభవించుటకుఁ దగియుండురేని సర్వజీవులు మోక్ష ము నొందగలరు.

౧౬౪ ప్ర॥ ఈ లోకమునుండి పరమపదము లేక నై కుంఠము నకు మార్గమేదైనగలదా?

ఉ॥ కలదు. అది వేదమందు అర్చరాదిగతి యనిగాని జేవ యానమనిగాని విలువఁబడును. మోక్షమునొందు పురుషునియొక్క మరణములేటస్థమగునేని, హృదయమును బ్రహ్మరంధ్రముతో సంబంధింపఁజేయు నొకనాడి (మజ్జితంతువైన) సుమమ్మును అంటిపోవుచు హృదయమునుండి (హృదయమిది) శిరోపరిభాగమందుండు బ్రహ్మరంధ్రమువరకు జీవుడు సూక్ష్మశరీరముతోఁబోవును. జీవుడు బ్రహ్మరంధ్రముగుండా భేదించుకొని సూర్యకిరణములద్వారా సూర్యమండలమునకు వెళ్ళును. అంతటయది సూర్యునియందలి నల్లనిమచ్చగుండా పరమపదమునకుఁ బోవును.

౧౬౫ ప్ర॥ జీవుడు పరమపదమునకు వెళ్ళుచూర్గమునుగురించి ఇంకనుకొంతసంగతిని దయచేసి నాకుఁజెప్పడు?

ఉ॥ (యోగలభ్యమగు) యోగముచేలబించిన (పరమ) దివ్యజ్ఞానముచేత జీవుడు పరమపదమునకుఁ బోవుతనమార్గమందు (నడిపింపఁబడును) గొనిపోబడును. అర్చి, అహన్, పూర్వపక్ష, ఉత్తరాయణ, సంవత్సర, ఆదిత్య, చంద్ర, వైద్యుత, వరుణ, ఇంద్ర, ప్రజాపతులనా

మములచేఁ దెలియఁబడు (మార్గవాహకులు) నధివాహికులసహాయముచేతను నివరివారను ముఖ్యులును విష్ణ్వతారమునగు అమానవసహాయముచేత జీవుడిట్లు పరమపదమునకుఁ బోవును. అర్చులును, ఇచ్చటఁ జెప్పఁబడిన యితరులును కొన్నినిర్మలాత్మలు గాని సామాన్యముగు రాత్రీము దివము, మాసము, సంవత్సరము వాయువు మొదలగునవికావు,

౧౬౬ ప|| మోక్షమునుసంపాదించు నుపాయములేవి? (సాధనములేవి)?

ఉ|| కర్మయోగము, జ్ఞానయోగము, భక్తియోగము, ప్రపత్తి, యనునాలుగు (సాధనములు) ఉపాయములుగలవు.

౧౬౭ ప|| కర్మయోగమనగానేమి?

ఉ|| కర్మయోగమనగా అత్యాజ్యమైన విధులగాను శుశ్రూషమూలముగా (చిత్తు, అచిత్తు, ఈశ్వర డను, తత్త్వత్రయముయొక్క సత్త్వమైన జ్ఞానమును) తత్త్వజ్ఞానమును సంపాదించినతరువాత కర్మఫలమందు స్వప్రయోజనమేమియు లేకుండగాను, (నీతివిషయమైనట్టియు, మతవిషయమైనట్టియు) విధులను ఆచరించుటయనియు, సర్వదా పరమాత్మను దృష్టియందుంచుటయనగా (జప, హోమ, యజ్ఞ, దాన, తపాదులుఅను) వివిధకర్మములయందు పరమాత్మను ధ్యానించుటయనియు కర్మయోగమనుచానికి తాత్పర్యము.

౧౬౮ ప|| జ్ఞానయోగమనగానేమి?

ఉ|| (యమ, నియమ, పాణిశాయామ, ప్రత్యాహార, ధ్యాన, భారణ సమాధి) యనునష్టాంగములతోడను, యోగశాస్త్రములందు వివరింపబడినమనోఽశ్చలత. కర్మయోగజ్ఞానయోగములను నీరెంటిచేతను జీవాత్మయొక్క యధాభావజ్ఞానము సిద్ధించును. లేక కర్మజ్ఞాన యోగములలోఁ జేనిచేతనై వను అట్టిజ్ఞానముసిద్ధించవచ్చును. మరియునీ రెండును (కై వల్యబ్రహ్మసందములనునుభయవిధ) మోక్షముగ దెలియబడు ఫలమును గలిగించును.

౧౬౯ ప|| భక్తియోగమనగానేమి?

ఉ|| అది ఉపాసనయనిఁగూడ పిలువఁబడును. అదియొకని యావజ్జీవితకాలమునుపవిత్రమైనవిఘ్నములులేకుండఁగ పరబ్రహ్మముయొక్క

వివిధములగు గుణములతోడను లక్షణములతోడను పరబ్రహ్మమును ధ్యానించుటయు, సాకాలమునందే తనశక్తికొలదిని తనవిధులను నెరవేర్చుటయునై యున్నది, ఈభక్తియోగము (జ్ఞానయోగముయొక్క సమస్తనియమములతోడ గూడజ్ఞానయోగముయొక్క సహాయముచేత నాచరింప (అభ్యసించు) బడవచ్చును. భక్తియోగముగూడ (కైవల్యబ్రహ్మసందములను సభయ) మోక్షమునుసాధింపజేయును.

౧౭౦ ప|| భక్తియోగమునభ్యసించుటకు నొకనికి నేయేయోగ్యతలు గావలసియుండును?

ఉ|| సాధనసప్తకమని పిలువబడు నేడుసాధనములు (యోగ్యతలు)దానికి గావలసియుండును. అవియేవనగా—

౧ వివేకము భగవద్గీతయందును ఇంకనితర యోగశాస్త్రములందును వివరింపబడిన (వర్ణింపబడిన) విధమున మనస్సుయొక్క యేకాగ్రతను సులభపరచు (వృద్ధిచేయు) నట్టియాహారమునే యనగా (సాత్వికాహారము) మాత్రమే పుచ్చుకొనుటచేత ధ్యానముకొరకైన మనోనిర్మలత యనువివేకము.

౨ విమోహము- సమస్తవాంఛలను పరిత్యజించుట యనువిమోహము.

౩ అభ్యాసము- ఒకపదార్థముమీది ధ్యానమునందు విఘ్నములే కుండుటయను సభ్యాసమును.

౪ క్రియ- తనశక్త్యానుసారముగ వేదములందుఁ జెప్పబడిన తనవిధులను నెరవేర్చుట యనుక్రియ

౫ కల్యాణము- సత్కార్యక్షణము, కృప, దానాది కల్యాణము.

౬ అనవసాదము- ఎట్టియవస్థయందైనను దుర్దశలు (నిడుమలు) దుఃఖములను నిర్లక్ష్యపెట్టుట యను అనవసాదము.

౭ అనుద్ధర్షము- తనకుగల యవస్థతో తృప్తిజెందుట యనుఅనుద్ధర్షము.

౧౭౧ ప|| భక్తియోగముచేత పరబ్రహ్మమును మనమెట్లుధ్యానింపవలసియుండును?

ఉ|| “అహంబ్రహ్మస్మి” వలెనే ఇది(పురుషత్వితీత) శబ్దార్థమును బట్టి “నేను బ్రహ్మనగుదును” అనగానాయాత్మ బ్రహ్మమగును(అనియైన

నులేక) అనగా (జీవుడనైన) నేను, అనేక యితరగుణములు-లక్షణములుగల పరబ్రహ్మముయొక్క యొకగుణమునులేక శరీరమును అగుదునని ఇదియర్థమిచ్చును.

౧౭౨ ప్ర॥ ఒకవిధమైన భక్తియోగముకంటే వేరువిధములుండునా, (అనేకవిధభక్తియోగములుగలవా?)

ఉ॥ కలవు. అదిరెండువిధములైయుండును.

ప్రతికోపాసన, అప్రతికోపాసన. మొదటిదగుప్రతికోపాసన ప్రణవమును ఇంకను పరబ్రహ్మముకంటే భిన్నములగు నితరములను గురించి పరబ్రహ్మముగా భ్యానించుట. (ప్రణవమునింకను పరబ్రహ్మమునకంటే భిన్నములగు కొన్ని యితరములనుగూర్చి పరబ్రహ్మముగా భ్యానించుట) మరియునిదిమధువిద్య, ఉద్గీతవిద్యాదులను గూడియుండును. రెండవదియగు అప్రతికోపాసన సరియగు పరబ్రహ్మముయొక్క భ్యానమేయై యుండును. మరియునిది ధరవిద్యా, సద్విద్యా, న్యాసవిద్యాదులను గూడియుండును.

౧౭౩ ప్ర॥ అటువంటివిద్యలయొక్క సంఖ్యయంతయునెంత?

ఉ॥ ముప్పదిరెండు, మరియునవియన్నియు (బహువిధముగా) విశేషవిరములతో నుపనిషత్తులయందు వివరింపఁబడియున్నవి

౧౭౪ ప్ర॥ ఈవిద్యలలో నేమిభేదముండును?

ఉ॥ పరబ్రహ్మ భ్యానమునుగురించి యాచించినంతవరకు. భేదమేలేదు. పరబ్రహ్మముయొక్క విశేషణములగురించియు, గుణములగురించియు భ్యానించుటవిషయమైమాత్రమే భేదముగాన్పించును.

౧౭౫ ప్ర॥ ఈవిద్యలు మోక్షమునెట్లుగలిగించును.

ఉ॥ ప్రతికోపాసన మొదటమోక్షమునకంటే వేరగుప్రయోజనములనుగలుగఁజేయునుగానితరువాత నీప్రయోజనముల (ఫలముల) ద్వారామోక్షమునుగలుగఁజేయును. అప్రతికోపాసన దానినభ్యసించువానియొక్క యిచ్చానుసారముగా మోక్షమునేని లేక ఆచరించు యితరసత్త్వములనేని (ప్రయోజనములనేని) కలుగఁజేయును.

౧౭౬ ప్ర॥ ఆయాపురుషుడు ఈర్వరునియందు నిండుభక్తిగలవాడు, ఆయనకై కీర్తనలుపాడును అని మనముచెప్పినపుడు, భక్తియనగా నేమని యర్థమిచ్చును?

ఉ॥ ఇదిఅదిసామాన్యముగా (శ్రీధ్ర, భక్తి) అనియర్థమిచ్చును. కీర్తనలుపాడుట, పుష్పాదులసమర్పించుట, యివియీశ్వరునియెడల యొకనికిగల బహిరంగనైఖరులు మాత్రమేయొప్పును. అవిభక్తి యొప్పున్నప్పటికి ఇంకనవిక్రమముగాభక్తియోగముకిందఁ జేరవు.

౧౭౭ ప్ర॥ ప్రపత్తియనగానేమి?

ఉ॥ పైనుదహరింపఁబడినసమస్తేతరమోక్షసాధనములను (ఉపాయములను) బరిత్యజించి ౧ కీనికింటేనితరమగు మూడుసాధనములలో దేనినైననభ్యసించుటకునొకడు తానుఅసమర్థుడనసమాత్రమేయోచించుట, ౨ తానుమృతినొందువరకు, ఈశ్వరుని యిష్టమునకు వ్యతిరేకమగుదేనినైనఁజేయక, రక్షకునిగా ఆయనయందు విశ్వాసముంచిఆయన విశేషణములన్నిటితోడను గుణములన్నిటితోడను ఈశ్వరుఁడేతనకురక్షకుడని ధ్యానించుట

౧౭౮ ప్ర॥ దీనియందు ధ్యానింపఁబడఁదగిన గుణము లేవి?

ఉ॥ జ్ఞాన, శక్తి బల, విశ్వరూప, వీర్య, ఆనందదయా. వాత్సల్య, సౌలభ్య, సౌశీల్య, మరియునిక తనశరీరంబుగనుండు, అచిత్తు, చిత్తు, విశ్వముతోగూడ వేదమందు వివరింపఁబడిన యితరంబులును (యితరగుణములు) ఇంకను ఈశ్వరునితోఁగూడ సదాయండునట్టిదనాధిదేవతయగు)లక్ష్మితోడ తనయిచ్చచేత ధరించిన దివ్యశరీరమును.

౧౭౯ ప్ర॥ ఈనాలుగు మోక్షసాధన లన్నియు సమానముగాయోగ్యమైనవేనా (సంగతమైనవేనా?)

ఉ॥ విశేషమైన మనోవికాసము (మనోభివృద్ధి) గలిగినట్టియు (ఆత్మజ్ఞానము) జ్ఞానముగలిగినట్టియుమనుష్యులమాత్రమే కర్మయోగ, జ్ఞానయోగ భక్తియోగములను మొదటిమూటిని అభ్యసింపఁదగియుండురు. మనోవికాసముగాని (మనోపరిపక్వమునుగాని) ఆత్మజ్ఞానముగాని లేనట్టివారును, మోక్షముయొక్క యితరసాధనముల నభ్యసించ నసమర్థులగువారును ప్రపత్తివలంబించనచ్చును. ఇది కుల, మత (ఆచార) భేదంబులేక ఎవనిచేతనైనను, పాపచండాలుడైనను, లేక మేల్మృడైనను తానుస్వయముగాగాని లేకతనకుదగిన యాచార్యునిచేతగాని యభ్యసింపఁబడవచ్చు.

౧౮౦ ప్ర॥ మోక్షమునుసంపాదించుటను గూర్చిన యీసాధ

నములను ఆభ్యసించునట్టివానియందుండవలసిన యోగ్యత లేవి?

ఉ॥ ౧ సమర్థతగల యాచార్యునివలన అచిత్తు, చిత్తు, ఈశ్వరులను గూర్చిన ముఖ్యమైన జ్ఞానము (తెలివి)

౨ ఈయాచార్యునియొడలపేరు (భక్తి)

౩ వేదములందువిశ్వాసము.

౪ మోక్షమందువాంఛ(మోక్షేచ్ఛ)

౫ వైరాగ్యము- అనగా ప్రాప్తించక వాంఛలను కోరికలనువిరూపముజేయుట.

౬ విధియందుశ్రద్ధ.

౭ వేదమునుగాని లేక ఆత్మగ్రంథములనుగాని (స్వరూపగ్రంథములను) ఏభాషయందుండినవైనను వేదాంతగ్రంథములనుగాని లేక స్వరూపగ్రంథములనుగాని చదువుట, దుస్సంగత్యమును, ఏవిధమైనస్వప్రయోజనమును. పరిత్యజించుట.

౧౮౧ ప్ర॥ వేదమందు విధింపబడిన రీతిగా నాచారకర్మలను జేయుటకు దగియుండనివారు ఈసాధనముల నెట్లుఆభ్యసించవలెను?

ఉ॥ అటువంటివారు స్మృతులచేత తమకై విధింపబడినవాటిని నెరవేర్చుకొనవచ్చును. మరియు నాకాలమండే, కర్మయోగము, జ్ఞానయోగము, భక్తియోగము, అని పరిభాషగా నుపాయములని పిలువబడిన వీనిలోదేనినయిన నవలంబించవచ్చును.

౧౮౨ ప్ర॥ ఈసాధనములు కర్మను పూర్ణముగా నశింపజేయుటకు సామర్థ్యముగలవేనా?

ఉ॥ అవును. అవి మంచిదియు చెడుదియునగు త్రివిధకర్మను నశింపజేయును.

౧౮౩ ప్ర॥ కర్మయొక్క త్రివిధములేవి?

ఉ॥ ౧ సంచిత- మరియుక కర్మయొక్క పనిజరుగుటండేని యే విధఫలమును గలిగించుటకై ప్రారంభించియుండనికర్మ.

౨ ప్రారబ్ధ- ఫలములగలిగింపబడినవరకే ప్రారంభించియుండుకర్మ.

౩ ఆగమి- ఈసాధనములయొక్క యభ్యాసముప్రారంభమై యున్నతరువాత భావికార్యముల ద్వారాభవిష్యత్కాలమున పనిచేయు నున్నకర్మ. ఈసాధనములచేత సంచితకర్మ నశింప జేయబడును. ప్రార

బృకర్మ దానిఫలములఁ గలుగఁజేసి యటుపిమ్మటమాని వేయును. ఆగామికర్మ యీసాధనములచేత నెంతమాత్రము నేవిధఫలమునుగలిగింపకుండగ నిరోధింపఁబడును.

౧౮౮ ప్ర॥ ఏదేని యొకజన్మమందునీసాధనములు సభ్యసించునొకమనుజుడు ఆజన్మముయొక్క అంత్యమందు (ఆశరీరమునందు) మోక్షమునుబొందునా?

ఉ॥ జన్మమంచినన్మకు నామనుజుని నడిపించువాని ప్రారబ్ధకర్మముయొక్క స్వభావముతో నదిసంబంధించియుండును. ఒకజన్మాంతమందుగాని యనేకజన్మాంతములందుగాని యిదితటస్థమగునప్పటికి ప్రారబ్ధము పనిచేయుటమాని యున్నపుడు ఒకమనుజుడు మోక్షమునుబొందును. కానిప్రప్తినవలంబించి ఆజన్మాంతముచేతనే (ఆజన్మాంతములోపుననే) సమస్తకర్మనుపూర్తిచేయునటునంటివాడు, అప్పటినుండి మోక్షమునుబొందును. ఒకడు మోక్షమునొందుట కర్హుడగునపుడు సంఘతము పూర్తిగ నశించును అగామి నిష్ఫలమైపోవును. ప్రారబ్ధమును దానిఫలములతోగూడ దరిగిపోవును. (క్షీణించును.) ఇట్లు ప్రకృతినంబంధకారణమగుకర్మ, (ప్రకృతితోడ బంధకారణమగు) కర్మ, ఈనాలుగుసాధనములచేతను నశింపఁజేయఁబడును.

౧౮౯ ప్ర॥ మోక్షమును సంపాదించుకొనుటకై హిరణ్యగర్భుడు మహాదేవుడ, నింకినితరదేవతలను, శక్తి మొదలైనవాటివంటి ప్రేరేపకలను ధ్యానించుటకు నీసాధనములుపయోగింపఁబడవచ్చునా?

ఉ॥ కూడదు. ఏలయనిన నీదేవతలు మహాత్మ్యమును, పరమాత్మ్యమును ఈశ్వరుడునుకావు. (పరమపురుషుడును పరమాత్మ్యమును ఈశ్వరుండునగు పరబ్రహ్మముకావు.) వాకునక్కర్మలచేలంబించి కొన్నిశక్తులనుగలిగి ప్రత్యంశమందును బ్రహ్మమునకు లోబడియుండునట్టి జీవులుమాత్రమేయగుదురు. మోక్షమునకై ధ్యానింపఁబడదగినదానిలో ముఖ్యములైన యావిశేషణములు గుణములు వాకుగలిగియుండరు. వాకుకర్మప్రకృతులకు నధీశులగుదురుకావున యొకపురుషునికర్మనుపూర్ణముగనశింపఁ జేయుటకుకాని ప్రకృతినుండి జీవునిపూర్ణముగ వేరుచేయుటకుగాని యిట్లుతమవలె సమానబంధమునందుండిన జీవాత్మలకుపరమానందమును ఇచ్చుటకుకాని వాచులసమర్థులు. ఏకపరమాత్మ్యము

విశ్వకారణమును, సర్వవిశేషణములకు గుణములకు, మూలమును, సదా లక్ష్మితోమండువాడును, సర్వవ్యాపియు, సర్వజ్ఞుడును, సర్వసాక్షియు, సర్వశక్తుడును, విష్ణు, వాసుదేవ, నారాయణవంటినామములచే బోర్పొన బడువాడును అగునా మహాదైవము మార్తెమేదేవుడు, ఆయన ద్వారా మోక్షము భయము గాఁగలదు ఆయనయొక్కడే సర్వాత్మలకురక్షకుడు.

(శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ)

స మా స్త ము .

(శ్రీ)

కృగంధమునందలి

ప్రశ్నములయొక్క విశేషాంశములు.

ప్ర॥ 3 శ్రీకంఠశివాచార్యులు తననుతానుగుణ్యముగా బ్రహ్మసూత్రములపై నీలకంఠభాష్యమని పిలువబడు నొకభాష్యమును వ్రాసెను. ఈభాష్యముపై శివార్కమణి దీపికయను అప్పయదీక్షిత విరచితమగు భాష్యమొకటిగలదు అందుపై నే హరదత్తునిచేతను, అప్పయదీక్షతునిచేత నిఁకనితరులచేతను వ్రాయబడిన చతుర్వేదతాత్పర్యనిర్ణయ, శివతత్వవివేకము మొదలగు నీతర లఘుభాష్యములుగలవు. క్రీస్తుతరువాత, శ్రీకంఠశివాచార్యులు ౯ వ శతాబ్దమందును, హరదత్తుడు ౧౧ వ శతాబ్దమందును, అప్పయదీక్షతుడు సుమారు ౧౬ వ శతాబ్దముయొక్క చివరను జీవించిరి.

ప్ర॥ 2 కేశవసామయాజి, శిక్షి- యజుర్వేదముయొక్క శ్రోతలపై వ సనేకగ్రంథములను జేసిరి. వాసిలోన నేకము సామాన్యములుగా కేశవీయములుగా దెలిసికొనబడును.

ప్ర॥ ౧౬ వ్యాసునియొక్క శిష్యుడును ఋషియునగు భోధాయనుడు అపస్తంబునివలె కల్ప, గృహ్య, ధర్మసూత్రములను వ్రాసి, బ్రహ్మసూత్రములపై లక్షగ్రంథముగల భోధాయనపృత్తియను మహాభాష్యమునొకదానిని రచించెను వారిభాష్యములందు శంకరాచార్యులచేతను రామానుజాచార్యులచేతను గూడ సంబంధము చూపబడియున్నది.

౨ ద్రమిడాచార్యుడు ద్రమిడభాష్యమనబడు బ్రహ్మసూత్రముల

పైని యొక్క భాష్యముకుకర్త. ఈయనతరుచుగాశంకరాచార్యులవారి చేతగూడా తనభాష్యమందునుదహరింపఁబడియున్నాడు.

3 వాక్యకారయని గూడపిలువఁబడు బ్రహ్మసాత్వికబ్రహ్మసూత్రముల పై యొక్కవృత్తినివాసిరి.

౪ ఆచార్యభారుచి యనునాతడు ధర్మశాస్త్రములకు వ్యాఖ్యవాసినివాడు. తనమిత్రురియందు విజ్ఞానేశ్వరునిచే సంబంధముమాపఁబడెను. ఈయనగూడా బ్రహ్మసూత్రములకు వ్యాఖ్యానముచేసెను.

౫ ఆచార్యకపర్దియను నతడు బ్రహ్మసూత్రములపైని ఆపస్తంభకల్పసూత్రములపైని వ్యాఖ్యానమొనర్చెను.

౬ ఈశ్వరమునియొక్కకుమారుడగు నాధముని విశిష్టాద్వైతసిద్ధాంతముపై యొక్కనేదాంతగ్రంథముగు న్యాయతత్వమునుగ్రంథమును, యోగశాస్త్రమందుండిన రహస్యతత్వముపై న'యోగరహస్యము' గ్రంథమునుజేసెను. ఈయన (క్రీ. ౮) శతాబ్దమునదక్షిణహిందూస్థానమందు జీవించియుండిరి.

౭ తిరుదండనన్యాసియగు యామునాచార్యులు, ఆత్మసిద్ధి, ఈశ్వరసిద్ధి, సంవిత్సిద్ధిఆగమప్రామాణ్యము నింక నీవేదాంత సిద్ధాంతముపైన యితరగ్రంథములనువాసిరి. మరియునీయన (క్రీ. ౧౧) శతాబ్దము ప్రారంభమున దక్షిణహిందూస్థానమందు జేజిరిల్లిరి.

[ప్ర॥ ౨౧ శ్రీరామానుజాచార్యులువారు ఉపదేశమొందినరహస్యము, ప్రసిద్ధముగు అష్టాక్షరీయోగమును అంతరార్థమునుగూర్చిచెప్పగా, అవశ్యముదానియర్థమును ఎవరేనియోచింపఁదగియుండును.

ప్ర॥ ౨౫ శ్రీశంకరాచార్యులవారియొక్కయు, శ్రీరామానుజాచార్యులవారియొక్కయు శ్రీమద్వాచార్యులవారియొక్కయు శరీరములనువలె అట్టిహుహాజనులశరీరములను బూజించుటయొక్కయుద్దేశ్యము, వారియొక్క దివ్యతేజస్సు వ్యాపించిపోకుండగ నొకచోగూడి యుండునటులఁ జేయుటయనునదే.

[ప్ర॥ ౨౬ కంచి యిప్పటికైనను ముఖ్యముగా నీకారణముచేతను, ఇంకనుమరియొక గొప్పవైష్ణవగురువుగు వేదాంతాచార్యులయొక్క జన్మస్థానమగుటచేతను వైష్ణవమతమునకు గొప్పమధ్యరంగముగానున్నది.

[ప|| 3గ (క్రీ. ౧౧౧౪, ౧౧౩౮) విష్ణువర్ధనుని రాజధానియగు, చ్వారసముద్రముయొక్క శిథిలములపై గట్టబడిన యిప్పటి హాలెబాదు సమీపమున, ఆయనయొక్క స్థవమత మవలంబించుటనుగూర్చియు, (క్రీ. ౧౧౧౭) గలిగినట్టియు నొక లేఖనముగలదు. ఇంకను తిరునారాయణపురమునందలి దేవాలయము యొప్పుడునిర్మింపఁబడెనో దానిని దెలుపుటకై యాయాలయమునందే మరియొక లేఖనముగలదు.

[ప|| ౪౧ అక్కడిపండితులచే సంగీకరించబడినట్టియు శ్రేష్ఠమైన ట్టుభావింపబడినట్టియు గంధములనుమాత్రమే యట్టిపుస్తకభాండాగారములోనికి దీసికొనుట శ్రీనగరమున నాకాలమందు వాడుకైయుండెను. శ్రీభాష్యకారా యనగా భాష్యమును జేసినవారినియర్థమగును ఆయనతండ్రిగారు పెట్టినపేరు లక్ష్మణాచార్యులైయుండెను. అదియును శ్రీరామానుజాచార్యులవంటిదే. రెండునురామసోదరుడనియర్థమిచ్చును గె-గె-గె-పశ్చలనుగురించి అనుబంధమునుజూడనగును.

[ప|| ౬౦ “ఆశ్వాదులు” అనునది తమిళశబ్దము. అవయవార్థముచే ఆత్మసంబంధమైన ప్రభువులనియర్థము (పారమార్థికప్రభువులు) వారలెవ్వరనగా.

౧- (పాంచజన్యాంశముగు) పౌయిఘయాశ్వాదులు, కలియగమునకు పూర్వము ౧౮౦౩వ సిద్ధాన్తినామసంవత్సరమున కాంచీనగరమందలి యొకతటాకమునందు జనించిరి వీరుఅయోనిసంభవులు.

౨- (గదాంశాసంభూతులగు) పూర్ణాశ్వాదులు, పౌయిఘయాశ్వాదుల జననమునకు మరుచటిరోజున సప్తాలయములనియిప్పుడు పేర్కొనబడు గ్రామమందుజన్మించిరి.

౩- (సందకాంశాసంభూతులగు) పేయాశ్వాదులు, పౌయిఘయాశ్వాదులజననము నకుపీమ్మటమూడవరోజున(చెన్ననగరము) మైలాపురమునందు నొకతామరకమలమందు నవతరించిరి. ఈమువ్వరును, దక్షిణరాష్ట్రాదుజిల్లాలోని తిరుక్కోవలూరునందు సమావేశమైనట్లుచెప్పబడియున్నాడు.

౪- (చక్రాంశాసంభూతులగు) తిరుముడిశయాశ్వాదులు, పైనజెప్పిన యాసంవత్సరమందేయవతరించి ౧౩౦౦ సంవత్సరముల పర్యంతము సమాధియందునుండి యున్నట్లుచెప్పబడెను.

౧- (విష్వక్సేనాంశాసంభూతులగు) సమ్మాశ్వాసులు, కలియొక్క ౨౩-వ సంవత్సరమున తిరునల్వేలిమండలములో నాశ్వాసు తిరునగరిసమీపమున తిగుకురుక్కైయనుగామమందు శూద్రకులంబున జన్మించిరి-ఆయన బాల్యమునంచే యోగము నవలంబించెను- ౧౬ సంవత్సరములపిమ్మట స్వయముగా విష్వక్సేనులవారిచేతనే యనేకరహస్యములనుపదేశము నొందిరి.

౬- (కుముదాంశాసంభూతులగు) మధురకవియాశ్వాసులు, కలియొక్క ౨౪-వ సంవత్సరమునకు ముందు(౧౨౧)సంవత్సరమున ఈశ్వరనామవత్సరమున బ్రాహ్మణతలిదండ్రులకు జన్మించిరి.

౭- (కౌస్తుభాంశాసంభూతులగు) కులశేఖరాశ్వాసులు, కలియొక్క ౨౫-వ సంవత్సరమునకు జన్మించిరి.

౮- (గరుడాంశాసంభూతులగు) పెరియాశ్వాసులు శ్రీరంగనాయకులవారికి మానుగారైరి- ఈయనకూతురు (తమిళయందుఆండాల్ అను) నుపనిధమైన రంగనాయక ఈయమ గొప్పవైష్ణవభక్తురాలు

౯- (వనమాలాంశాసంభూతులైన) తొండిరడిప్పాడి యాశ్వాసులు, కలియొక్క ౨౯-వ సంవత్సరమున బ్రాహ్మణతలిదండ్రులకు జన్మించిరి.

౧౦- శ్రీవత్సాంశాసంభూతులైన తిరుప్పాణియాశ్వాసులు కలియొక్క ౩౪౩-వ సంవత్సరమున యవతరించిరి.

౧౧- (శార్ఙ్గాంశాసంభూతులైన) తిరుమంగయాశ్వాసులు కలియొక్క ౩౯౮-వ సంవత్సరమున యవతరించిరి. మొదటనీయన యొకచోరుడుగానుండెను గాని తరువాతను పట్టుదలగలిగినట్టియు, పశ్చాత్తాపమునొందినట్టియు భక్తుడయ్యెను.

ప్ర॥ ౬౩ వైష్ణవులనుపదము సామాన్యమైనదై యీకిందఁజెప్పవారికిని వర్తించును.

౧- శ్రీవైష్ణవులు- శ్రీరామానుజాచార్యులవారి మతావలంబులు
౨- రామానందులు. (ఘమాడుక్రీ-శ-౧౨౦౦) రామానందుని యొక్కమతావలంబులు. వీరురామాచార్యులను ఉత్తరహిందూస్తానమందు (గాన్పితురు)

వ్యతిరేకముగా నుండనిభాగములు ప్రామాణికములుగా నెంచబడవచ్చుననియును జెప్పిరి ఈకాలపువారు వానికిగూడ సంతగాయవయవార్థములనుమాత్రమే చెప్పనప్పటికిని అంతరార్థమును వెదకువారికి గావలసి యమూల్యంశయములతో నీయాగమములు గూడియుండును (ప్ర॥ ౭౨ అచిత్తు, చిత్తును ఈశ్వరునియొక్క శరీరముగా (విదవీయశక్త్యముగానుండునట్లుగలుసుకొన్న=అపుధక్సిద్ధముగా) నున్నవని చెప్పనట్టి (వాక్యములు) భాగములుఏవనగా—

బృ॥ దారణ్యకోపనిషత్తు ౫-వ అధ్యాయము, ౭-వ పాహ్లాణమును, సునాలోపనిషత్తును,

౨ అచిత్తు, చిత్తు, ఈశ్వరుడును భిన్నతత్వములనిదెలుపునట్టివియేవనగా—

తై త్తిరీయోపనిషత్తు, ఆనందవల్లి. ౧అనువాకము ౧-వ శ్లోకము
 డిటో ... డిటో ౫ ౧-౨ డిటో
 డిటో ... డిటో ౬ ౨-౪ డిటో
 డిటో ... భృగువల్లి ౧ మొదలు ౬ వరకునుండు అనువాకములు.

డిటో నారాయణము ౧ ౧ మొదలు ౪ వరకు.
 ముండకోపనిషత్తు ౩ వ ముండకము ౧ మొదలు ౩ వరకునుండునవి.
 డిటో ... డి॥౨వ ఖాండా ౬ డిటో.

శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు ౧-వ అధ్యాయము, ౬, ౯, ౧౦ డిటో
 డిటో ౪ టోడి ౫, ౬, ౭, ౯, డిటో
 డిటో ౬ డిటో ౧౩-౧౬ డిటో
 భగవద్గీతా ౭ డిటో ౪, ౫ డిటో
 డిటో ౯ డిటో ౮ డిటో
 ... ౧౩ ౧౯ మొదలు ౨౨వరకు.

౩ అద్వైతానుగుణ్యముగానుండు (ఏకత్వమునుగూర్చి) భాగములేవగా—
 కఠోపనిషత్తు ౪-వ వల్లి ౧౦, ౧౧—

ఛాందోగ్యోపనిషత్తు 3-వ ప్రపాటకము ౪-వ కాండము (సర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ)

డిటో ౬ ౨ (ఏకమేవాద్వితీయం)

... ... ౯ మొదలుగలవరకు (తత్త్వమసి)

... ౭ ౨౫ (ఆత్మైవేదంస్త్వం)

బృహదారణ్యకోపనిషత్తు ౬ అధ్యాయము ౯ శ్లోకము (సేహానాన్తికించ)

ఈప్రమాణములు అనేకములుండగా కొన్నిమాత్రమే యిచ్చట సాదృశ్యముగా జూపబడినవి.

ప్ర॥ ౨౪ పరవిగ్రహ - ఈయవస్థయందు (విగ్రహమందు) విష్ణువుచే ధరింపబడిన యాయుధములు ఈయదహరింపబోవువాని చిహ్నములుగానుండును. ఖడ్గము జ్ఞానశక్తిని, పద్మము తానుప్రభువగు జగత్తును, చక్రము అజ్ఞానముదోలగింపఁ బడనగునాదనమును, శంఖమునమస్త్రపాపములు దోలగింపఁబడగల యీశ్వరశక్తిని విల్లుగవేదెలుపును. పరబ్రహ్మముయొక్క నిట్టివిగ్రహమునకు నీబడినపేరు వాసుదేవ.

౨ పూహవిగ్రహము - ఈవిగ్రహము యొక్క ఉద్దేశము, విశ్వముయొక్క సృష్టి, స్థితి, సంహారకార్యమును జూచుటయు, బద్ధులగుజీవులగు తత్త్వముగనుపదలను, దోలగించుటయు ఉపాసకులయొక్క యుపాసనను సులభముగా జరుగునటులఁ జేయుటయునైయున్నది. పైనఁ జెప్పిన రెండువిగ్రహములు నీయంశమున వేరైయుండును. ముందుఁ జెప్పిన వాసుదేవవిగ్రహము పద్మములన్నిటిని గలిగియుండును. (౨౧॥ ప్రచూచనది) రెండవదగు పూహవిగ్రహమున రెండుగుణములుమాత్రమేయుండును. ఇట్లుజ్ఞాన, బలములుగల సంకర్షణుడు లోకమునకు సత్యమునుబోధించుచు - మహాకల్పాంతమందు జగత్సంహారకార్యమును జేయును. ఈయనజీవులపై సద్విప్రైత (విమర్శించుదైవము)ప్రద్యము - విశ్వరూపీర్యములతోగూడిన ప్రద్యుమ్నుడు లోకమునకుధర్మమును బోధించుచు, సమస్తనిర్మల పదార్థములను (శుద్ధవర్తమును) నాలుగువర్ణములను సృజించుచు. ఈయనమనస్సునకు అధిష్టాత - అనిరుద్ధ - శక్తి తేజస్సుతోగూడిన అనిరుద్ధుడు లోకమునకు జ్ఞానమునొసం

గుచునుండును. ఈయనజగత్తునకు రక్షకుడును, మిశ్రస్థిష్టికినధికరియై నైయుండును.

3- విభవ- మనగానొకసదృశరూపమునొందుట, లేకయవతారమని యర్థమిచ్చును ఇదిరెండువిధములైయుండును.- సామాన్యముగా నీ శ్వరశక్తిని గలిగియుండునట్టి అంశావతారమును- సరియైన నావిర్భావమగు సాక్షాదవతారమును. వై నజెప్పినదానిలోనికి పదియవతారములును వచ్చును

ర అర్చయనగా చరములేక ప్రతిమయని ఎక్కవసరిగానుబహుశః సదృశమనియు నర్థమిచ్చును. ఆగమములందలి సర్వచనమును శబ్దార్థముగా భాషాంతరీకరణము జేయునపుడ్లెల్లలర్థమిచ్చును.

సామాన్యముగ, మానవాకారముగా నేర్పరచబడినదియును, ఉపనిషత్తులయందు విధింపబడినయట్లు, ఏక సర్వమునుగూర్చి ధ్యానించుటకొరకు, నొకనికి (అర్చకునికి) నగత్యమైయుండు మనోన్యైర్యము నొందుటకు సర్వకునికి సహాయార్థముగా. విద్యాప్రవీణులచే ననగామ హాడపదేశకులయొక్క యిచ్చాశక్తిచేత నొకయాత్మయశక్తిగాని శక్తులుగాని జేరియుండులాగున నేర్పరుపబడి యుండునట్టియు సగునొకదారుమయము లేక శిలామయమునగు పదార్థమైయుండు.

దీనియందు నధికప్రబలమైన గుణము లేనియనగా —

(అ) రుచిజనకత్వ- ఏదేనియొకయాకారము నర్పించవలెనను నొకయాత్మేచ్చును భక్తులయొక్క మనస్సునందు బుట్టించునది రుచిజనకత్వము-

(ఆ) శుభాశ్రయత్వ- ఆయాకారవీక్షణచే నొకసంకుష్టభావమును వారిమనస్సులందు జనింపజేయునట్టిది శుభాశ్రయత్వము.

(ఇ) అశేషలోకశరణ్యత్వ. ఆయాకారము నర్పించుటకు నందరిజనులను ఆకర్షించునట్టిది. అశేషలోకశరణ్యత్వము

(ఈ) అనుభవత్వ- సులభముగామనస్సును నిలువదగినసమర్థత. అనుభవత్వ.

గ. అంతర్యామి- ఇదిహృదయకమల మందునుండునట్లునిశ్చయమైనట్లును దలపబడును. ఈ అంతర్యామి బుద్ధిని కట్టుబాటులోనుంచును. మరియు నీలతోయముచేనావరింపబడిన (కాంతిప్రవాహము) విద్యు

లేఖాసదృశముగా వణింపబడియున్నది, ఇదివేదవచనముయొక్క శబ్దార్థమును ఛాయయొందున్నది. “నీలతోయదమధ్యస్థవిమృశ్యలేఖేవభాస్వర” దీనినిజనుగునర్థము. శ్రీరామానుజాచార్యులవారి వేదాంత సంగ్రహముయొక్క భాష్యకారుఁడేత ఉపదేశముతో సంబంధించిన యంశముగ దలపబడియున్నది.

ప్ర॥ ౯౨ మహత్తనగ సాంఖ్యమందువలె బుద్ధియని యర్థమీయదు. కాని యంతకంటే మించిపేరు దొరకమిచేత నాశబ్దమిచట బ్రయోగింపబడినది. ఇంకా సాంఖ్యమందునది జ్ఞానవికాసమైన్నట్లుగ మహత్తు అధ్యవసాయం లేకబుద్ధియనికాదు. గాని యీవిశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమందు మహత్తనగ వ్యక్తియొక్క వికాసమును, జ్ఞానము జీవునియొక్క గుణమునైవున్నది అహంకారము సాంఖ్యసిద్ధాంతము నందువలె ఆత్మాభిమానము (మమత) అనిఅర్థమీయదు. గాని యిక్కడనంతకంటే మించిశబ్దము దొరకకుండుటచేసి యిట్లప్రయోగింపబడెను. అదియితరతత్వశాస్త్రములందువలె అంతరికరణములేక అభిమానమనికాని కాదు గాని మహత్తు యొకవికాసమైయున్నది మరియు నూత్మభూతములయొక్కయు జ్ఞానేంద్రియములయొక్కయు కారణమైయున్నది ఈతత్వశాస్త్రమందు మనస్సు, సాంఖ్య శాస్త్రములోని దానివంటిగాను, గానియది (అంతరేంద్రియము) ఆరవజ్ఞానేంద్రియమైయున్నది. దీనిసహాయముచే నాత్మయందుసమస్తవిభజ్ఞానమునుగలుగుచున్నది. ఇంకను నదియొకజ్ఞానేంద్రియములలో బాటుగా హృదయ మధ్యమందుండిన యొకయణువుగా నెంచబడును, వీని(ఇంద్రియముల) నృత్తులు హృదయమునుచి జ్ఞానేంద్రియానయవముల వద్దకు వాని నొడులద్వారా గొనిపోబడును.

ప్ర॥ ౧౦౧ జీవాత్మయొక్క స్థానము హృదయమందుండును మరియునది యణుమాత్రీపరిమితము గలదైయుండును. గాని గుణముగజ్ఞానము అపరిమితమై, పలుకెరంగులై యుండు నవియేవనిన సూహగ్రహణాదులు. మరియునొకపదార్థమునుగూర్చిన జ్ఞానముగలుగజేసికొనుటకు సూర్య (కాంతి) ప్రకాశమునుబోలె కాలదేశములనుగూర్చిన యేహద్దునులేక దప్పునకైనను దూరమునకైనను అది యాపదార్థమువద్దకుబోవును. ఈజ్ఞానము శాశ్వతమును సత్యమునైయున్నది గాని

దాని వికాసములగు నూహాగ్రహణాదులు దమపనికై కొంత యితరసహాయమునుగోరును ఇట్లు జ్ఞానమే శాశ్వతమైయుం గ దానివికాసములు (అవస్థలు) అట్లుకావు.

[ప|| ౧౩-౨ సరకిము వేదాంతానుగుణముగ నేడువిధములుకాని స్ఫుటమందునది యేడుసరకిములలో ప్రతిదానినిత్రమ, మధ్యమ, అధమములను మూడు విధములగు సంతర్కాగానుజ్యముగ ఇరువది యొక్క విధముగ నుండును. యజుర్వేద . అరణ్యకముందు మొదటిప్రపాటకముందు అదినలువిధంబులనియు, జగముయొక్క నాలుగుకోణములందు నున్నవనియు జెప్పబడియున్నది. భాగవతమునందు నిరికినితరపురాణములందును, అదియిరువది యెనిమిదియనియు భూమికిచేరువుగా నుండుననియు చెప్పబడియున్నది. ప్రతికోణముందు నేడుచొప్పున ఆకాశపదార్థాలవస్తయలందు స్థలముయొక్క హద్దులలోనుండినట్లు తలంచబడును. ఇట్లవియన్నియు నిరవదియెనిదియవును-

[ప|| ౧౩౩ బ్రహ్మాండములనగా జగత్తులని అర్థమిచ్చును- అవి యిప్పుటిశాస్త్రప్రకాశముచేత సూర్యమాలికలు(సూర్యమండలములు) గనెంచబడగలవు. సప్తావరణాలు ఆకాశాత్మకములునై యుండును.

[ప|| ౧౩౪ స్థూలప్రపంచము(భౌతికవిశ్వము) దిగువనన్నివైపులయందు ఆపారముగ నున్నదనియు, గానియూర్ధ్వంబున శుద్ధసత్వముకంటెచేత పారముగలిగియున్నదనియు, ఈశుద్ధసత్వముకంటెముదిగువ స్థూలప్రపంచముచేతపారముగలిగిననుతదితరపార్శ్వములందన్నిటియందపారమైయున్నదనియు జెప్పబడియున్నది. శుద్ధసత్వమునైనైకుంతలోకముయొక్కయు, ముక్తులయు, నీశ్వరునియు శరీరములయొక్కయు పదార్థముగనుండును- భూతపదార్థమును, శుద్ధసత్వమును ఏకపదార్థముగానినగ ప్రకృతిగ నెంచబడియున్నది. మరియువది సర్వవ్యాపకమును, అపారమునై యుండినట్లు జెప్పబడియున్నది- విశిష్టాద్వైతములో గొందరు, శుద్ధసత్వము నొకద్రవ్యమగుటచే నొకవిధమైన ప్రకృతియనియు, రజస్సుతమస్సులతో జేరక సత్వగుణముమాత్రమే గలిగియుండుననియు నభిప్రాయముగలవారు-

[ప|| ౧౬౪ ద్వారములనగా మార్గము లిరువైరుగులై యుండును- ఏవనగ దేవయానము(అర్చరాదిమార్గము)పితృయానము(ధూమా

దిమార్గము) ఈ రెండు మార్గములు ఉపనిషత్తులయందును, భగవద్గీత
యందును, బ్రహ్మసూత్రములందును వివరింపబడియున్నది. వీతృయా
నమనగ స్వర్గమును బ్రవేశించుటకు నర్హులగు లిగి దానినొందిన జనులు వె
ళ్ళునులువంటి మార్గము. స్వర్గానుభవముగలిగించిన కర్మపరిసమాప్తము
కాగానే వారీలోకమునకు లిరుగ వత్తురు.

ప్ర॥ ౧౬౭, ౧౬౮ కర్మయోగముజ్ఞానయోగము భగవద్గీతయం
దొ॥ ౨-౪- అధ్యాయము మొదలు ౬, వరకు) వివరింపబడియున్నది. కర్మ
యోగము వేదమంత్రముల చేతను బ్రాహ్మణ్యములచేతను ధర్మశాస్త్ర
ముల (స్మృతులు చేతను, ప్రతిపాదించబడుచున్నది.

ప్ర॥ ౧౬౯ భగవద్గీత (అధ్యాయము ౭ మొదలు ౧౨ వరకు)
ఇంకను బ్రహ్మసూత్రములయొక్క ౩వ అధ్యాయమును శాంక్షిల్యసూ
త్రములును భక్తియోగమును వివరించును. భక్తియోగము దుష్కర్మ
యొక్క వివాళము గాను మనోపరిశుద్ధతకుగాను కర్మయోగము
నుగోచరము.

ప్ర॥ ౧౭౦ ప్రపత్తిశ్రీభావ్యమందును శ్రీరామానుజాచార్యుల
వారియొక్క యితరగ్రంథములయందును స్పష్టముగ నుదహరింపబడి
యుండలేదు. గాని తన్మతావలంబకులు (శ్రీరామానుజమతస్తులు) సా
మాన్యముగ దానినింగీకరించును. అది పంచరాత్రాగమములందును
ఇంకను శ్రీవైష్ణవములయొక్క యితర పరిశుద్ధ లేఖనములందును రహ
స్యములందును బహుసూక్ష్మముగ (విశరముగ వివరింపబడియున్నది.
శ్రీవైష్ణవులందఱును పూర్వముగ దానినే యాధారముగా జేసికొనియు
న్నారగాన నిగ్రంథమందు వివరింపబడినది శ్రీరామానుజాచార్య శరణా
గతిగద్యనాసర్పిరి శ్రీశ్రీశ్రీ

అనుబంధము.

శ్రీవేదాంతాచార్యులు వారు.

ఈవేదాంత లేఖనకర్త కాంచీపురంబున కలియంగ ౪౩౭౧ య
గు శుక్ల సంవత్సరమునకు సరియగు (క్రీ-౧౨౭౦) సం॥ మందు నెప్టెంబ
రు నెలలో శ్రవణ నక్షత్రమున జనన మొందిరి. విశ్వామిత్రగోత్రముయొ
క్క యజుర్వేది ము అపస్తంబసూత్రముగల ఈయన తండ్రి అనంతాచా
ర్యులు తనకుచూడునిబుద్ధికుశలతనుగూర్చి యాలోచించి ఆయనకు బా

గుగ విద్యజెప్పించెను. ఆయనవిద్య నానావిధములైనదిగను విశేష వ్యాపకమైనదిగను నైయుండెను. మరియునియన తనకాలమువారిలో ప్రబలపండితుడుగ నెంచబడెను. (మంత్రధ్యానము చేసంపాదించిన ఆత్మశక్తి) మంత్రసిద్ధి ఆయనకుగలదను సంగతినిబట్టి నిరూపింపదగుటచేత నియన అంతరార్థజ్ఞానియనిగూడ నైయుండెను. ఇవన్నియు గలసి ఆయనకు సర్వతంత్రస్వతంత్రుడను బిరుదునుగలుగ జేసెను అనగ సర్వ విద్యలందును (శిల్పము) శాస్త్రములందును ప్రవీణుడు. ఇదియిట్లుండగ విష్ణుచిహ్నముగు ఘంటావతారమని నలంచబడెను. ఆయన మొదటిపేరు వరదాచార్యులు. గాని వేదాంతాచార్యులనుపేరు ఆయన చేసిన వేదాంత విషయక గ్రంథములనుబట్టి ఆయనకు తరువాత నీయబడెను. ఇతరాంశములమీదివిగాక మొత్తమంతయు ౧౧౭ వరకు సంఖ్యతేలిక ఆయన చేసిన వేదాంత గ్రంథములనుబట్టి ఆయనకునా పేరునీయబడెను.

ఆయన గ్రంథములలో మిగులముఖ్యములగు వానిలో గొన్ని యేవనిన —

౧ గీతార్థసంగ్రహరత్న ౨౪౦౦౦ గ్రంథముగల భగవద్గీతపై వివరములతో గూడిన భాష్యము.

౨ న్యాయసిద్ధాంతజనము ౩ న్యాయపరిశుద్ధి ౪-౫ తత్వముక్తాకలాపము దానిభాష్యము సర్వార్థసిద్ధి ౬ అధికరణసహవళి.

ఇవిబ్రహ్మసూత్రములపై నగాని లేక శ్రీరామానుజాచార్యుల వారి శ్రీభాష్యముపై వ్యాఖ్యానములు గాసియైయుండును.

౭ ఈశావాస్యోపనిషత్తుపైని యొక భాష్యము ౮ సేత్వరమీమాంసా ౯ మీమాంససాదుకా.

జై మినిమీమాంససూత్రములపైని భాష్యము. పై గ్రంథము ఆస్తికమతబోధకము.

౧౦ పాంచరాత్రరత్న - వేదములతో పాంచరాత్రాగమములకు గల సంబంధముగలది

౧౧ శతదూషణి అద్వైతసిద్ధాంతఖండన

౧౨ శిల్పార్థసారము - శిల్పరహస్యార్థముపై గ్రంథము. ఈ గ్రంథము దరిమిలాగ్రంథకాలచే నుదహరింప (ప్రమాణముగ నంగీకరించ) బడుచువచ్చెను గాని యిప్పటికి నొక ప్రతియైనను ఉన్నట్టు గా న్నించదు.

ఈయనదక్షిణహిందూస్థానమునం దనేకదివ్యస్థలములకు యా త్రిగవెళ్ళెనుగాని చివరకు గూడలూరుసమీపముననుండు అహిం దపుర మందు నివసించిరి. ఇక్కడ వివిధములగు హిందూతత్వశాస్త్రములపై బాహుళ్యముగ నుపన్యాసములనిచ్చుచుండెను. ఇంకా ఆయన ద్వయ, చరమశ్లోక, అష్టాక్షరియను రహస్యత్రయసారము ఇటువంటి నితరగ్రంథములను బోలినవాని సనేకముగ తమిళభాషయందుజేసెను. ఈగ్రంథకర్తయందుగల జనప్రీతి వేరువేరుఅంతరములుగనుండు బుద్ధి, పరిజ్ఞానముగల జనులకు దగినట్లుగ ఆయనరచించిన వివిధగ్రంథములచే గలిగినది. ఈయనఘమారు నూరుసంవత్సరములు బ్రతీకెను. ఈయన తరువాత నారాయణాచార్యులను ఈయనకుమారుడు వేదాంతబోధకు డగ నేర్పడి తనతండ్రిగారుజేసిన గ్రంథములకుభాష్యముజేసెను.

శ్రీమనవాళమహామునులు.

ఈవేదాంతశాస్త్రజ్ఞులకలియగమన రగి... సంవత్సరమున మూలానక్షత్రమండవతరించిరి. (ఇందుకుసరియగు) నాంగ్లేయుజేడి- అష్టాక్షరమనెల.) ఈయనయు యజుర్వేదియు నాపస్తంబసూత్రులు నైయుంరి- ఈయనగృహస్థాశ్రమము నవలంబించి శీఘ్రకాలములోనే దానినివిడిచియిట్లొ, (మధురజిల్లాయందలి) రామనాథసమీపమందలి కుంతినగరమున తనగ్రామమును విడిచి తిరునల్వేలీ మండలములోని ఆళ్వారు తిరునగరిసమీపమున తనజీవితకాలములో చాలకాలముగడపి, తరువాతశ్రీరంగమునందు శ్రీరంగనాథాలయములో (బోధించుచు)ను తవిషయకొపన్యాసముల నిచ్చుచునుండిరి- విశిష్టాద్వైత మతసిద్ధాంతములను ఆయన బహు విరళముగ బోధించుచుండుటజేసి విశేష ప్రజారంజక బోధకులగుటకు చిత్రముగ దగివచ్చారై యుండిరి. మరియు అందుకుదగువిధముగ శీఘ్రకాలములోనే యనేకశిష్యులు నేర్పడగలిగెను. ఆయన జెప్పినయర్థవివరములు ద్రావిడభాషయందు నెప్పటిదుటచేత జనులువెంటనె (మలభముగ) గ్రహించు చుండిరిగాన యాయన శిష్యులంతకంత సంఖ్యాత్మకములుగ నేర్పడిరి. ఈయన ఘమారు 20 సంవత్సరములు జీవించిరి. ఈయన నూతనసిద్ధాంతములనేమియు నేర్పరచలేదుగాని, తత్వత్రయము, శ్రీవచనభూషణము, దివ్యప్ర

బంధ రహస్యములువంటి లోకాచార్యులవారి (విశ్వలోకాచార్యులు) గ్రంథములపై కేవలము భాష్యములను జేసిరి మరియునీయన, (వడగలులను) వ్యతిరేక (ప్రతికక్ష) శాఖవారియెడల నేవిధమైన యసూయనుగలిగినట్లునుగాన్పించదు ఇంకను వేదాంతాచార్యులవారి యనేక గ్రంథములలోనుంచి తాము జెప్పినవానికి ప్రమాణములుగ చూపుచునచ్చిరి కాబట్టి వడగలవారు శ్రీమనివాళమహామునులపై విరోధముగ గనుపరచెడు ససూయపూర్ణముగ నన్యాయమైయుండును. తమ ప్రతికక్షను దూషించదలంచియుండిరేని, వేదాంతాచార్యులవారియొక్క సమకాలీనుఁడు, బంధువునునగు (పిల్ల) లోకాచార్యులవారియెడ ససూయగలిగి యుండవలసినది. ఈలోకాచార్యులవారు వేదాంతాచార్యులవారి మతిమునుంచి చాలామీరము భేదాభిప్రాయముగలిగినటియు చాలామట్టుకు వేదాంతాచార్యులవారిగ్రంథములలో కలిసముగానుండునంతగా తప్పులగనపరచినట్టియు లోకాచార్యులవారియెడ ససూయపడియుండవలసినది ఈయుదహరింపబోవువి పరిభాష దెలియబడునంశములు. అసగా తెంగలక్రివైష్ణవులు వడగలశ్రీవైష్ణవులనుంచి భేదముగా నెంచునవి అష్టాదశాంశములు. ౧౮. అంశములు. తెంగలవారు అంగీకరించునవియేవనగా.

౧ ఈశ్వరునికృప, ఎవనియొక్కగాని సుకర్మచేతనుగాక, మరియు కారణముచేతనుగాక నిర్లక్ష్యముగా నొకనిపై రావచ్చును.

౨ మోక్షమునబడు చివరిపర్యవసానము ఈశ్వరునికిగాక మనకొరకుగాదు.

౩ ప్రపత్తిగాక మోక్షమునుసంపాదించుకొనుమార్గములు మరియులుగుగలవు. అవియేవనగా, కర్మయోగము భక్తియోగము, జ్ఞానయోగము, ఆచారసిద్ధ (తనయాచార్యునియర్పించుట)

౪ లక్ష్మీయునొక జీవియైయున్నది. కావునఆమెసర్వవ్యాపిగాక యణుమాత్రాస్థితియందేయుండును.

౫ మోక్షసంపాదన విషయమై భ్యానించుట కావశ్యములగు విశేషణములను గుణములను లక్ష్మిగలియుండలేదు అటువంటిలక్షణములు గుణములన్నియు, నీశ్వరునికి మాత్రమే గలదును.

౬ వాత్సల్యశబ్దనిర్వచనము ఒకదయాపాత్రుని దక్ష్కులమన్నిం
 ఈశ్వరుడు తనకుశరణుజొచ్చిన వారితప్పలనేని పాపములనేని
 దోషభోగ్యత) క్షమించును

౭ దయయనగా జీవులనుజూచి వారితో 'కూడా'తానును ఈశ్వరు
 విచారముజెందుటయని సరిగానర్థమిచ్చును.

౮ ప్రపత్తి భక్తివలె మోక్షమునకు సాధనముకాదు భగవం
 డే ఉపాయమని తలంచెడి ప్రపన్నునియొక్క స్వభావవిశేషము.

౯ ప్రపత్తికి అకించనుడనగ ఏమియులేనివాడే అధికారియను
 ముములేదు. స్వరూపయాధాత్మ్యజ్ఞానము కలవాడెల్లనధికారియే.
 స్వరూపయాధాత్మ్యజ్ఞానమనగ తానుభగవంతునకు శేషభూతుడనియు
 సుఖరతంత్రుడనియును తెలిసికొనుట.

౧౦ ప్రపత్తికొరకుగాను సమస్తవిధులుత్యజించవలెను.

౧౧ పగచేతకాని యహంకారముచేతకాని యేయుపాసనయు
 జేయగూడదు.

౧౨ విహికజీవనార్థమై కొన్నివిధులు ఒకనిశక్తికొలదిని నిర్వర్తిం
 పబడవలెను.

౧౩ ప్రపత్తియొక్క ప్రారంభమందలి మొదటిసాధనములు దాని
 నవలంబించి దానిచేజరుపబడగూడదు.

౧౪ మోక్షకారణము ప్రపత్తికాదుగాని యీశ్వరుడు.

౧౫ ప్రపత్తి నవలంబించిన దానిచేదెలిసియు శేయబడినదోషముల
 కు ప్రాయశ్చిత్తమనవసరమైయుండును. మునుపుతాను చేసిన ప్రపత్తి
 నిదలచుకొనుటయే.

౧౬ శూద్రుడుగజన్మించినను భగవత్కార్యములయందు తననును
 యోగించుకొనునీని, యతడుబ్రాహ్మణునికంటే శ్రేష్ఠుడు. అతడుభ
 వదత్తవృత్తుల సేవకునుఉపయోగపడదగు

౧౭ జీవుడు అణుమాత్ర మైనను ఈశ్వరుడు దానికివంతుర్యము
పొందియుండును. చుట

౧౮ కైవల్యము నిత్యము. కాబట్టి కైవల్యమును బొందినవాడెల్ల
గసంసారములోనికిరాడు. ఆ కైవల్యము విరజానదికి అత్తలనెయు
కైవల్యము ననుభవించువానికి పరమపదము కలుగదు. ప

ఆత్మారంబెరుమానార్ జీయర్ తిరువడిఘళ్ళేశరణం.

10926

